

75 jaar

1937 - 2012

Geschreven door Pieter Tolsma

Voorwoord voorzitter

75 jaar voetbalvereniging Arum, met recht een jubileum te noemen. Een vereniging met een hele historie, dat kunt u lezen in dit jubileum boekwerk. Een vereniging die nog steeds één van de belangrijkste functies voor het dorp en omliggende dorpen heeft. Het samen, met elkaar, een team vormen als basis voor een goede onderlinge relatie, ras, stand, jong, oud, voor iedereen is deze vereniging een toegankelijke vereniging. Niet een uitgezonderd, met z'n allen! Niet alleen het team als voetbalteam Arum, maar ook als team het bestuur, leiders, trainers, vrijwilligers en zeker niet onbelangrijk het publiek en alle tegenspelers. Deze mensen allemaal bij elkaar opgeteld kom je op 75 jaar v.v. Arum. Nog steeds is de v.v. Arum in de bloei van zijn leven, 75 jaar klinkt oud, maar als vereniging zijn we nog jong en fris en gaan dit in lengte van dagen proberen zo te houden. Hoe blijf je jong en fris op je 75ste verjaardag?

De dikke van Dale geeft antwoord: *'allerlei lichamelijke oefeningen en ontspanning waarbij vaardigheid, kracht en inzicht vereist worden.'*

Lichamelijke oefeningen:	voetballen
Ontspanning:	vermaak voor het publiek
Vaardigheid:	trainers en leiders
Kracht:	het bestuur
Inzicht:	vrijwilligers die inzien dat een vereniging niet zonder hun hulp kan

Door aan bovenstaande 'vereisten' te voldoen, heb je 75 jaar v.v. Arum.

Namens het bestuur en de jubileumcommissie, wens ik u een fijn jubileumweekend en geniet van dit boekwerk, u zult vast en zeker verhalen en foto's herkennen, dat maakt 75 jaar uniek!

*Sportieve groet,
Afke Huitema-Tjalsma
voorzitster v.v. Arum*

'Er is niks nieuws onder de zon'

Ter verantwoording

Meestal geeft men met een 100 jarig bestaan een jubileumboek uit. Toch hebben we, als jubileumcommissie, gemeend dat er met het 75-jarig jubileum ook iets van een historisch document moest komen. Daarom hebben we gekozen voor een jubileumclubblad. Een blad boordevol v.v. Arum geschiedenis feitjes en met zoveel mogelijk foto's uit de 'zwart-wit'tijd. En dat allemaal aangevuld met verhalen en anekdotes van oud leden uit die tijd. Een aantal verhalen die ik heb gebruikt zijn opgeschreven toen de v.v. Arum zestig jaar bestond. Een aantal van deze oud v.v. Arumers leven helaas niet meer. Maar leven nog wel voort in deze verhalen.

Ik heb in het historisch overzicht iets meer de nadruk gelegd op de begin periode (tot en met de jaren zeventig) van de v.v. Arum. Omdat die verhalen straks niet meer te achterhalen zijn. Van de laatste jaren van de vereniging is nog genoeg terug te vinden ook omdat er bijvoorbeeld vanaf 1985 een clubblad is met daarin veel informatie. Dus ben ik, wat betreft de feiten e.d., de oude notulen boeken ingedoken. En wat mij opviel is dat de tegenwoordige problematiek bij een voetbalvereniging dezelfde is als vroeger. Mijn pake zei altijd: "Er is niks nieuws onder de zon", nl.: Het als speler niet op komen dagen bij een wedstrijd, te weinig opkomst op de training, het gebrek aan clubliefde en teamgeest en te weinig vrijwilligers. De overlap tussen het voetbal- en kaatsseizoen

gaf door de jaren heen ook steeds weer dezelfde beroering. Kortom er is niets veranderd en er zal waarschijnlijk ook niets veranderen. En dat is omdat we allemaal met mensen te maken hebben.

Maar juist onder die mensen zijn er ook weer heel veel vrijwilligers. Mensen die ervoor gezorgd hebben dat de voetbalvereniging in Arum na 75 jaar nog steeds springlevend is.

Daarom heb ik in dit blad ook aandacht besteed aan een aantal van die vrijwilligers. Mensen die, mijns inziens, belangrijk en of markant zijn geweest voor de club. En natuurlijk vergeet je altijd personen. Ik heb daarin keuzes moeten maken.

Zie vooral dit jubileumclubblad als een ode aan al die mensen, leden, vrijwilligers of sponsors, die er voor gezorgd hebben de voetbalvereniging zich heeft ontwikkeld tot waarschijnlijk het grootste en belangrijkste sociaal netwerk van Arum. En daar mogen we met z'n allen trots op zijn!

Veel leesplezier en ik hoop dat door dit boekwerkje vele herinneringen boven komen drijven.

Pieter Tolsma

'Westergoo': de voorloper van de v.v. Arum

Niet heel veel voetbalclubs in Friesland kunnen zeggen dat ze al een verleden hebben van een continuïteit van 75 jaar. Maar in Arum werd er al eens eerder in verenigingsverband gevoetbald. Doordat het archief van de Leeuwarder Courant voor het publiek via internet toegankelijk is geworden, zijn er over de v.v. Westergoo, de voorloper van de v.v. Arum, heel wat nieuwe feiten boven water gekomen. Een relaas van feiten uit bewaard gebleven artikelen:

Toen op 1 november 1937 de v.v. Arum werd opgericht en de vereniging zich aanmeldde bij de Friese Voetbal Bond, moest de vereniging eerst nog een schuld van f 7,16 betalen. Deze schuld was gemaakt door v.v. Westergoo. Zo blijkt uit de notulen van de v.v. Arum. En de tweede niet onbelangrijke erfenis die we hebben overgehouden van Westergoo zijn de clubkleuren. Want we spelen nog steeds in het Zwart/Geel (zwart/geel zijn van origine de kleuren van de vlag van landsdeel Westergo). Gelukkig zijn de meeste teams ook weer in de originele ('Westergoo') shirts gehesen.

Maar verder weten we eigenlijk niet veel over de v.v. Westergoo. Tot nu dus. Via een zoektocht door het archief van de Leeuwarder Courant kwamen we een aantal opmerkelijke artikelen over de v.v. Westergoo tegen. Het oudste artikeltje wat we over de 'jongensvoetbalclub' Westergoo vinden dateert van 6 maart 1932:

Arum. 6 Maart. De ontmoeting tussen W. V. C. te Witmarsum en Westergoo te Arum verliep in het voordeel van laatstgenoemde club met 6—1.

W.V.C (Witmarsumer voetbalclub) was de voorloper van Mulier. Deze club was een clubje jonge jongens die voetbal speelden maar niet officieel een vereniging waren die zich had aangesloten bij de bond.

Een week later is het wel zover: op 13 maart 1932 wordt de v.v. Westergoo officieel opgericht:

Voetbalclub opgericht.

Arum, 13 Maart. Hedenmiddag werd alhier een tweede voetbalclub opgericht, nu voor volwassen personen. Direct gaven 18 der aanwezigen zich als lid op, dat vrij zeker spoedig zal vermeederen. Als voorloopig bestuur zullen fungeeren de heeren Tj. Kamstra, P. Tjeerdema, J. Volbeda. De vereeniging zal den naam dragen van „Westergoo”.

Uit het artikel blijkt al dat er naast Westergoo nog een voetbalclub was. Dit was dus het eerder genoemde clubje van aspiranten. Het eerste bestuur is dus ook

bekend nl.: Tjerk Kamstra, Pier Tjeerdema en J. Volbeda. Het eerste jaar van de vereniging werden er alleen maar oefenwedstrijden en seriewedstrijden (toernooien) gespeeld en nog geen wedstrijden in competitie verband. Vooral tegen teams uit de regio werd regelmatig gevoetbald. Zoals teams uit b.v.b. Harlingen en M.V.C. (Makkumer voetbalclub) maar vooral tegen P.V.C. (Pingjumer Voetbal Club) werd er vaak gespeeld, getuige dit artikel van 24 april 1932:

Arum. 24 April. „P. V. C.” te Pingjum speelde tegen „Westergoo II” te Arum. „P. V. C.” won de partij. Stand 2—0. Scheidsrechter was de heer K. de Jong te Bolsward.

— Adspirantenpartij. „Westergoo II” te Arum speelde tegen „P. V. C.” te Pingjum. Arum won met 5—0. Scheidsrechter was de heer J. Klaassen te Arum.

Het aspiranten team werd vaak in die tijd wel met II aangegeven. In het eerste halfjaar van 1933 werd er nog niet in competitie verband gespeeld. Maar wel toernooien en ook in eigen dorp, hiervan een artikel uit april 1933.

Arum. Den 2den Paaschdag hadden hier voetbal-seriewedstrijden plaats met den volgende uitslag:

H. Z. C. III (Harlingen)—Black Boys III (Sneek) 1—1 (het lot beslist in het voordeel van Sneek); P. V. C. (Pingjum)—Westergoo I (Arum) 0—0 (het lot beslist in het voordeel van Pingjum).

Verliezersronde: H. Z. C. III—Westergoo I 0—2.

Winnaarsronde: Black Boys III—P. V. C. 2—1. 1e prijs en prijs voor het snelste doelpunt Black Boys; 2e P. V. C.; 3e Westergoo I.

De prijs voor de meeste doelpunten werd door het lot gewonnen door Westergoo I tegen Black Boys.

De prijzen bestonden in fraaie medailles.

In juli van 1933 trad Westergoo officieel toe tot de Frieschen Voetbal Bond (zie artikel) en zou het ook in competitie verband uitkomen.

Voetbal.

Arum, 15 Juli. Hedenavond vergaderde de voetbalclub „Westergoo” alhie. Onder meer werd besloten zich aan te sluiten bij den Frieschen Voetbalbond.

Als bestuurslid werd gekozen de heer J. Wilkeshuis. De vergadering was goed bezocht.

Jan Wilkeshuis was schoolmeester in Arum. In het seizoen '33-'34 was Westergoo ingedeeld in de 3e klasse A van de F.V.B. met: Stiens, Foarut (Menaldum), St. Anna 2, B.A.W.(?), Geel Wit (Ameland?), F.V.C. 4 (Leeuwarden) en Freno 2 (Franeker).

In het seizoen '34-'35 werd Westergoo weer ingedeeld in de 3e klasse A, F.V.B. nu met: C.A.B. 4 (Bolsward), Sneek 4, Bolsward, S.N.A.(?), Freno 2 en Harlingen. In beide seizoenen werden niet veel punten behaald gezien een groot aantal uitslagen. In die jaren deed Westergoo mee aan het bekertoernooi.

En dan wordt het stil wat betreft de v.v. Westergoo. In het seizoen '35-'36 vinden we de voorloper van v.v. Arum niet meer in de uitslagen e.d. terug. Het laatste artikel wat we vinden over Westergoo dateert van 23 april 1935 en gaat over een toernooi in Arum.

We kunnen dus stellen dat de v.v. Westergoo ter ziele is gegaan waarschijnlijk in de zomer van 1935. Net als een groot aantal clubs in die tijd. Van overlevering is nog bekend en dit wordt trouwens in het eerste notulenboek van v.v. Arum ook bevestigd, dat Westergoo ter ziele is gegaan aan het feit dat er steeds meer buiten-leden (leden uit andere dorpen) kwamen en dat wilde het merendeel van Arumer leden niet. Maar is dit het enige materiaal wat bewaard is gebleven over Westergoo?

Een paar jaar terug kreeg ik een tweetal foto's van Oane Anema (de Arumer archivaris). Eén met daarop een voetbalelftal en achterop de foto de tekst: Westergoo 20 november 1938. Uit bovenstaande blijkt dat het nooit kan gaan om een Westergoo elftal. Of toch wel. Ter ere van het 1 jarig bestaan van de v.v. Arum werd er op 20 november 1938 een wedstrijd gespeeld tussen een team van de v.v. Arum en leden van de v.v. Arum die ook nog voor Westergoo hadden gespeeld. In het notulen boek werden ze 'de Westergoo veteranen' genoemd. Dus geeft deze unieke foto toch beeldmateriaal van de v.v. Westergoo.

'v.v. Westergoo 1938'

Het andere prentje uit het Arumer Archief (gekregen van Wieger van der Weerd uit Weringerweerd) toont een gedeelte van een foto die gemaakt is tijdens een optocht van september 1935 ter ere van het 40 jarig bestaan van de k.v. Willem Westra.

Op de foto zien we een aantal aspiranten in het Westergoo tenue. Het originele shirt, zwart met gele baan in het midden en zwarte broek. Op de achtergrond ziet u een spandoek met daarop de letters 'stergo'. De letters van natuurlijk Westergoo. Bestond de vereniging toen nog? Of was het een oproep van jeugdleden om de vereniging voort te laten bestaan? We zullen het niet weten. In ieder geval kunnen we nu stellen dat daarna niets meer van deze vereniging is vernomen.

Een ooggetuige

Over de Westergoo periode schreef Folkert Broersma ooit een artikel in de 'Pinkster'Skille van 1977.

Bylden út it ferline

Noch efkes wat oer fuotbalferiening Westergoo. It spel-peil wie doe miskien net sa heech, mar it wie wol amusant. Spelferdieling waard doe noch net sa bot oer praat, mar de spilers wisten allegear bliksems goed, dat de bal

*Deze foto is genomen op het oude voetbalveld, thans alleen nog kaatsveld.
Staand v.l.n.r.: Murk Elgersma,
Haaye P. Kooyenga, Cees Kamminga,
Bernard Hoekstra en Louw van der Weerd.
Zittend v.l.n.r.: Haaye F. Kooyenga, Haaye M.
Kooyenga, Wiebren van der Weerd,
daarachter Lolke van der Weerd,
Dooitzen Elgersma en Tjeerd Epema.*

nei de oare ein moast. De spilers kamen op de fyts út de buorren op klompen en de fuotbalskuon oan it stjoer. Der wie gjin clublokaal of massageromte. De klean, jas en broek kamen oer it stek te hingjen. Ik kin mij noch in pear spilers herinnerje.

De âldste spiler, dy't yn myn gedachten opkomt wie Rinse Yetsinga, dat sil wol yn in veteranen alvetal west ha. Yetsinga hie net sokke geskikte fuotbal fuotten, hy keatste ek altyd al yn in lange broek. Hij stie yn it doel, dan hoech je net sokke einen te draven. Hij skopte de ballen net ut, nee hij smiet de bal op en sloech se met de fûst út en dat koe hij in hiel ein.

Ik sjoch ek noch Tsjerk Kamstra as rjochts bûten en dat wie doe in rappen ien, lâns it lyntsje. Noch sa'n fluggen wie Rinke Hibma út Makkum, letter troud met Pytsje Koopal. Rinke wie fluch en fûl. Hij koe omraak switte as midfoar. Noch in stjer út de foarhoede wie linksfoar Hendrik Gros. Dy koe listige baltsjes oan Rinke jaan.

Oare lokale grootheden wiene Kees Kamminga, Pier Tjeerdema, Gerlofsma. Der wiene yn die tiid ek al al-lochtoanen yn it alvetal, se kamen net sa fier wei, mar it wiene gjin Arumers, nammentlik in pear Hansers, dy't dan ek op de fyts kamen. Der wie ien by mei allemachtich grauwe billen. Ik wit net of hij der better om spile. Yn it skoft kaam Durk Lukkes of syn frou mei in tsjettel fol thee en in kuorke stoertse koppen, plastic bekerkes wiene der doe noch net. Noch in figuur dy't ik mij ek noch herinnerje wie Yde de Jong. Fan bakker de Jong. Yde wie ek net in 'loopwonder', spile derom links back en

hie altyd de hoed op. Dy naam hij allinnich efkes of as hij koppe moast, mar dat sette hy de hoed daliks wer op. Yde is letter nei Indië gien en is doe troud mei Kobe Kamminga, 'mei de handschoen', sa neamden se dat doe. Yde is spitich genoch net werom kommen, sa as safolle fan us minsken.

Ik sjoch ek noch Siebe Huizinga as grinsrjochter draven. Hy moest faak mei syn flachje de minsken efterút triuwe, omdat se te ticht op de line stienen en dan hie hij gjin romte te draven.

Herinnerings (door Ulbe Hiemstra)

(Ulbe was bestuurslid van de v.v. Arum van 1945 t/m 1957)

Foardat v.v. Arum oprjochte waard, wie der - sa bekend is - WESTERGO. Dat wie neffens sizzen in klub mei lol en wyld fuotbal. Der is my wolris ferteld, dat tidens in út-wedstryd in Arum - spiler in bal ûnder de earm naam en sa - mei een fluitsjende skiedsrjochter efter him oan - nei de goal fan de tsjinstander fleach en de bal deryn goaide. Doe't de skiedsrjochter hjirfoar gjin doelpunt takende, rop de Arumer de skiedsrjochter ta: "Wer bemuoist do dy mei!"

Grutte yndruk hat op my makke it wurkleazenfuotbal tusken de wurkleazen fan Harns en Arum yn de jierren 1935/36. Direkt nei skoalletiid gongen wy as jonges dan nei it sportterrein om dy "frije-tiids-besteging" by te wjen. Mei troch dizze aksjes is yn 1937 v.v. ARUM oprjochte.

'v.v. Arum' - 1 november 1937

Twee kappers

Op maandag 1 november 1937 's avonds om 7 uur in café Lukkes (nu de Gekroonde Leeuw) was het zover. De Arumer Voetbal Vereniging (A.V.V.) werd opgericht. In het oprichtingsbestuur van de v.v. Arum zaten, net zoals in die tijd in alle Arumer verenigingen, notabelen en ondernemers. Voorzitter was het hoofd der school Willem Dijksema, secretaris Mink R. Hiemstra, hij was eigenaar van de Herberg de Gekroonde Leeuw in de begin jaren dertig en is daarna bank kassier geworden.

Vice voorzitter was bakker Hans Rienks. Penningmeester Piet Park was kapper en dat gold ook voor commissaris Minne Huizinga, beter bekend als 'de zingende kapper van Harlingen'. Het eerste bestuur stelde op de eerste vergadering gelijk een huishoudelijke reglement met daarin 60 artikelen vast. De vereniging zou A.V.V. gaan heten. Maar deze naam werd bij opgave bij de voetbalbond niet geaccepteerd. En men koos toen voor v.v. Arum. In artikel 40 van dit huishoudelijk reglement bij 'de verplichtingen der leden' staat bij punt J:

"Bij een uitwedstrijd hoogstens één uur na afloop van de wedstrijd rechtstreeks naar huis terug te keren. De aanvoerder draagt zorg, dat deze bepaling strikt wordt uitgevoerd."

Het lidmaatschap is voor senioren-leden 10 cent per week en voor aspirant-leden 5 cent. Donateurs betalen 1 gulden per jaar.

Staannde de vergadering gaven zich 17 leden, 4 aspirant-leden en 11 donateurs op. Van deze eerste leden is er niemand meer in leven. De vereniging startte hoopvol. Het eerste verenigingsjaar werd er een spelregelavond

en een propaganda wedstrijd georganiseerd. En vele oefenen serie-wedstrijden werden er afgewerkt. En er werd besloten om in het seizoen '38-'39 aan de competitie mee te doen

Mobilisatie, oorlog en demobilisatie

Gezien de ingetreden mobilisatie houdt de v.v. Arum in september 1939 een extra ledenvergadering. Er zijn slechts 5 leden en drie bestuursleden. Belangrijkste punt is het wel of niet meedoen aan de 'nood'-competitie '39-'40. Uiteindelijk wordt er gestemd en Arum schrijft zich in. Maar door de mobilisatie is het op de been krijgen van een elftal zeer problematisch.

Er worden nog wel een aantal oefen- en seriewedstrijden afgewerkt. Maar de club gaat een moeilijke (oorlogs) periode tegemoet.

Berend en Frans

In die periode bezat v.v. Arum ook een aspiranten team die in 1940 enkele oefen- en seriewedstrijden speelden. In Tzummarum ging het zo goed dat er een zilveren lauwerkrans werd gewonnen. Van dat team is een foto bewaard gebleven. Hierop staan nog twee spelers die nu nog in Arum wonen nl. Berend Rienks en Frans Hoitinga (beide van 1926).

Op de ledenvergadering van oktober 1940 is één van de vergaderpunten het voortbestaan der vereniging. De ver. heeft te weinig leden voor een elftal. Maar het materiaal en het aantal donateurs is in orde. Het bestuur en de vergadering besluit om door te gaan en nieuwe leden te zoeken.

Op de foto staand v.l.n.r.:
Andries Sinnema, Jouke Tolsma,
Jan Lukkes, Siepie Hilverda en
Piet de Boer.

Zittend v.l.n.r.: Doeke Tolsma,
daarachter Piet Huizinga,
Keimpe de Groot, daarachter
Berend Rienks, Errit Park
en Frans Hoitinga.

Het seizoen '40-'41 begint nog met genoeg spelers. Maar zo schrijft Mink Hiemstra in zijn jaarverslag:

"De tijdsomstandigheden doen veel schade aan onze vereniging."

En verder:

"En ook bij gebrek aan teamgeest meent het bestuur te moeten vaststellen de vereniging op te doeken."

En hij besluit met:

"Hiermee wil ik dit, wat vermoedelijk mijn laatste verslag zal zijn, beëindigen."

Liquidatie der vereniging

Op de ledenvergadering van 7 juli 1941 leek het mis te gaan met de voetbalvereniging. Het enige punt op de agenda was namelijk: liquidatie der vereniging. Het bestuur wilde de vereniging opheffen, na hun inziens, gebrek aan belangstelling en toewijding. Echter, de naast het bestuur aanwezige negental leden veegden dit voorstel van tafel. Er werd een nieuw bestuur gekozen. Met Siebe F. Huizenga, Haaye M. Kooyenga, Tjeerd Epema en Andries Sinnema (woont thans, 2013, in Emmeloord). Van het oude bestuur bleef alleen Piet Park zitten.

Per fiets

Ondanks de oorlog ging de competitie gewoon door. In het seizoen '41-'42 eindigde Arum zowaar niet op de laatste plaats in de eindstand. Maar ook de nieuwe secretaris Tjeerd Epema schrijft in zijn jaarverslag dat het een aantal leden aan trainingsarbeid en teamgeest ontbreekt. Hij schrijft tot slot:

"Kameraden laten we hand in hand en schouder aan schouder streven voor het welzijn van onze v.v. Arum".

Hoewel het bestuur in eerste instantie de v.v. Arum in 1942 vergeet op te geven voor de competitie, worden ze gelukkig nog wel ingedeeld. Een ander probleem in deze tijd was wel het vervoersprobleem. Uitwedstrijden kunnen alleen nog op de fiets worden bezocht. Gelukkig werd Arum ingedeeld bij twee elftallen uit Blauwhuis en twee uit Bolsward. Dat was wel te fietsen. Een oefenwedstrijd tegen Tzummarum zou op 18 april 1943 in Arum worden gespeeld. Maar door de banden- en fietsennood bij de tegenstander zijn de Arumers maar naar Tzummarum gefietst.

Jappie Reinsma van zijn goede kant...

Het leuke van de jaarverslagen uit deze periode is dat het complete wedstrijdverslagjes bevat. Zo staat er vermeld:

"20 september 1942 spelen we tegen R.E.S. 3. Een goede wedstrijd voor ons want we winnen met 7-5. Nou jongens een volgende keer weer zo. Jappie Reinsma heeft zich deze wedstrijd van de goede kant laten zien, dit is wel in hoofdzaak te wijten aan het feit dat hij doordrijft tot het einde".

In 1943 werden zelfs twee vriendschappelijke wedstrijden (met Pasen en Pinkster) gespeeld tegen Terschelling. Twee keer in Arum. Met pinkster zouden de spelers van Terschelling in Arum blijven slapen. Maar negen van de vijftien spelers gingen in Harlingen slapen. Dit was tegen de afspraak. Volgens het jaarverslag:

"Arum was hun te nederig; nu dergelijke mensen zien wij liever gaan dan komen."

Kaatsen en Volksvermaken

In een kleine ledenvergadering in juli 1943 werd besloten om wel aan de competitie deel te nemen. Verder was er een voorstel om een kaatspartij voor leden en donateurs te houden en de dag er na volksvermaken te houden. Aldus gebeurde het. Op zondag 8 augustus was het zover. Het aantal deelnemers overtrof alle verwachtingen. Maar liefst 14 partuur stonden er op de lijst. De winnaars werden Rinze R. Yetsenga, Jan Lukkes en Pier Tjeerdema. Na afloop was er muziek van Veroma uit Dronrijp met hun versterkte grammofoonmachine. De volksvermaken de volgende dag werden ook een succes. Er was dus echt nog wel vermaak in de oorlogsjaren.

Meindert de jonge voorzitter

In september van datzelfde jaar werd Meindert van der Weerd gekozen in het bestuur. En omdat de vereniging twee jaar voorzitter loos was werd hij als 20 jarige gelijk de preses van de club. Het unieke feit dat hij nog maar 20 jaar oud was en toch al voorzitter werd, haalde zelfs de landelijke pers. Meindert van der Weerd zou maar liefst 13 seizoenen lang de voorzittershamer hanteren. Daarmee is hij tevens de langstzittende voorzitter.

Bioscoop en kaasboer

Op zondag 19 september 1943 moest Arum 1 uit tegen W.Z.S. 2. Er zouden 12 man mee naar Sneek maar er kwam een klink in kabel. Om 12 uur ontbraken er nog 3 man.

"Welke verhinderd waren, waarvan 2 met een geldige reden. Maar Joh. Bouma gaf er de voorkeur aan om 's middags naar de bioscoop te gaan. Zoiets doet het verenigingsleven natuurlijk niet goed."

Zo staat er geschreven. Maar Arum vertrok met negen man naar Sneek en won ook nog met 3-0.

"Een wedstrijd om nooit te vergeten. Een der spelers dacht dat we een gekostumeerde wedstrijd hadden, althans aan zijn kostuum zou men dit zeggen. Hij voetbalde als een kaasboer uit Alkmaar, maar het spel was er niet minder om."

Royeren

In het seizoen '43-'44 telde de v.v. Arum nog 26 leden. Maar moest in 1944 twee leden royeren wegens vermaarde (vermoed?) NSB lidmaatschap. Dit werd trouwens van hogerhand opgelegd. Ook werden nog een aantal lid af en ook het aantal donateurs slonk. Eén van hen, Jan Faber, werd door het verzet doodgeschoten. Ook wegens contributie achterstand werden een aantal leden geroyeerd, waaronder o.a. de broers Pier en Jappie Reinsma. Maar hun betalingsachterstand had een reden. Zij waren namelijk opgepakt door de bezetter.

Piet Park

En in november 1944 overleed de penningmeester Piet Park (zie foto) op 51 jarige leeftijd. Hij was vanaf de op-

richting bestuurslid en een drijvende kracht. Later is zijn naam verbonden aan de koningsprijs (een lauwertak aangeboden door de familie Park) van het voetbalkaatsen. Deze kaatswedstrijd werd dus in 1943 voor het eerst gehouden. In 1966 kwam hier, wegens te weinig belangstelling een

einde aan. De laatste winnaar van Piet Park wisselprijs werd Paulus Groenendijk van Pingjum. Sindsdien is de koningsprijs helaas zoek.

In het seizoen '44-'45 ging trouwens de competitie niet door. Het was niet veilig om te reizen. Men kon opgepakt worden om voor de bezetter te moeten werken in bijv. Duitsland. Na de oorlog ging het de vereniging qua leden en prestatie voor de wind. Het eerste seizoen na de oorlog ('45-'46) was het gelijk raak. In de kampioenswedstrijd werd HZC (Harlinger Zeevaartschool Combinatie) met maar liefst 20-2 verslagen. In het elftal speelden naast Meindert ook zijn broers Louw en Lolke, Johannes Bouma, Berend Rienks, Josef Beckers en de 17 jarige Pinjumer Jan Hoekema. Laatst genoemde was een toptalent,

Jan Hoekema - 'De enige v.v. Arumer die betaald voetbal speelde'

We schrijven 6 december 1945, half 8 in Café Lukkes. het bestuur van de v.v. Arum hield op dat moment, onder het toezien van 25 stemgerechtigde leden, een buitengewone ledenvergadering. Aanleiding was een brief van dhr. Jan Hoekema te Pingjum.

Hij schreef dat hij graag bij de v.v. Arum wilde voetballen, maar qua statuten kon dat niet. Er werden namelijk geen buitenleden toegelaten tot de v.v. Arum. Dit had als reden dat de voorloper van de v.v. Arum, nl. v.v. Westergoo (1932-1935), ter ziele was gegaan door de 'buitenleden'. Het werd een avond met vele discussies. En als de v.v. Arum buitenleden toelaat, wat voor voorwaarden worden hieraan dan gekoppeld. Er werd gestemd. Van de 25 stemmen waren 17 voor buitenleden, 7 tegen en 1 blanco. Echter het bestuur vond dat driekwart van de leden voor moest zijn, dus werd het voorstel verworpen. Maar de leden kwamen in opstand. Die vonden dat op basis van de meerderheid het voorstel moest worden aangenomen. Er werd een tweede stemming gehouden. Nu waren er nog 15 stemmen voor. Dus de v.v. Arum liet buitenleden toe. De statuten werden aangepast met de volgende voorwaarden: Je moest als buitenlid binnen een straal van 4 km van Arum wonen. En er mochten niet meer dan drie buitenleden in het eerste elftal worden opgesteld.

Jan Hoekema zorgde een jaar later er eigenhandig, via weer een buitengewone ledenvergadering, voor dat die regel ook uit de statuten werd geschrapt. En er kwamen meer Pingjumers naar Arum!

Voetbalschoenen en roken

In datzelfde seizoen werd op 15 februari 1946 weer een buitengewone ledenvergadering gehouden. Het belangrijkste punt op deze vergadering is het verdelen van zes paar voetbalschoenen. In de notulen staat:

"Onze vereniging heeft nl. 6 paar voetbalschoenen toegewezen gekregen. Elk die in aanmerking komt voor een paar is gebonden aan de volgende conditie: Wanneer een speler vertrekt voor 1 mei 1947 is hij verplicht de voetbalschoenen terug te leveren aan de v.v. Arum. Tegen een door een deskundigen vast te stellen prijs. De volgende personen komen in aanmerking: Meindert van der Weerd, Johannes Bouma, Jozef Beckers, Jaap Pronk en Berend Broersma en 1 paar voor de vereniging. Er wordt nog besloten om de schoenen door Joh. Zwart te laten leveren."

*Kampioenselftal van '45-'46.
Staand v.l.n.r.: Piet de Boer,
Haaye M. Kooyenga, Louw van
der Weerd, Jaap Pronk, schuin
daarachter Jan Hoekema,
Josef Beckers, Jan D. Lukkes en
Hilbrand G. Brouwer.
Zittend v.l.n.r.: Berend Rienks,
Lolke van der Weerd, Piet de
Groot, Johannes Bouma
en Tjeerd Epema.*

Waarom de v.v. Arum deze schoenen kreeg toegewezen en van wie is helaas niet bekend. Ook is niet precies bekend waarom deze genoemde personen wel in aanmerking kwamen voor deze schoenen en andere leden niet. Had het te maken met financiën, of was het op basis van kwaliteit van de spelers? In diezelfde vergadering kwam lid Jaap Pronk nog met de volgende vraag/opmerking:

"J. Pronk wil dan nog het roken verbieden voor en tijdens de wedstrijden: dit zal wel heel moeilijk gaan zolang de spelers zelf niet die dwang de baas kunnen worden"
stelt de secretaris Tjeerd Epema vast.

Kampioen

Dus de jonge Jan Hoekema (geboren 10-02-1928 te Koudum) kwam als 17 jarige bij Arum in 1946 voetballen. Het bleek een talent te zijn. In zijn eerste seizoen was het namelijk gelijk raak. Arum werd ongeslagen kampioen in de Derde Klasse (zie foto hierboven).

Nu stelde deze competitie in die klasse nog niet zoveel voor. Arum was namelijk ingedeeld met drie clubs: Tzummarum, Zeemeeuwen en HZC 3. Laatste twee verenigingen kwamen uit Harlingen.

Twee Arumers die dat kampioenschap 67 jaar geleden meemaakten, en dus met Jan Hoekema speelden, zijn

*Op de foto het kampioenselftal
van het seizoen '47-'48.
Misschien wel het beste elftal
wat Arum ooit bezat.
Staand v.l.n.r.: Hein van der
Berg, Jan Hoekema, Meindert
v/d Weerd, Haaye M. Kooyenga,
Louw van de Weerd (met alpi-
nomet), daarachter bestuurslid
en grensrechter Siebe Huizenga.
Zittend v.l.n.r.: Jaap Hofstra, Jan
Bossong, daarachter Jan Mul-
der, Jouke Tolsma en Johannes
Bouma. Op de foto staat ook
(geheel rechts) scheidsrechter
Hans van Breukelen uit Franeker.
Hij is in deze periode ook een
seizoen de trainer van Arum.*

Johannes Bouma (woont thans in Witmarsum) en Berend Rienks. Bouma herinnert zich Jan Hoekema als een "hiele goeien". "Licht van postuur en sa vlug as wetter", volgens Rienks. "Hoewel hij nog maar jong was, was hij wel de absolute sterspeler van het team,"verhaalt Rienks. Bouma kwam hem ook buiten het voetbal wel tegen. "Toen ik verkering had in Pingjum ging ik vaak met Jan op stap".

Kampioen maar geen promotie

In het seizoen '47-'48 werd Arum, met Jan Hoekema, weer ongeslagen kampioen maar nu in de 2e klasse FVB. Sneek 4 werd met 5-1 verslagen en zo eindigde Arum 1 met 1 punt meer dan WZS 2 op de eerste prijs. Om te promoveren naar de hoogste afdeling op zondag van de Friese voetbalbond moest Arum nog promotie/degradatie wedstrijden spelen tegen Harlingen 2 en Hal-lum. Maar deze wedstrijden werden in het kaatsseizoen gepland en Arum promoveerde helaas niet. Het kampi-oensfeestje was er met een eenakter '1 nul foar Fetse' van het Frysk Selskip en bal na met 'Wietse & Beckers' niet minder om.

Hoekema in Leeuwarden

Jan Hoekema trouwde in Pingjum met Tineke Gratama. Inderdaad de zus van Rients Gratama. Rients heeft overigens ook nog een 'blauwe maandei' in Arum gespeeld. Op 28 januari 1949 werd Jan Hoekema vader van een zoon, Uilke. Beter bekend als Oekie Hoekema.

Vier en een half seizoen speelde Jan H. bij de v.v. Arum. Daarna vertrok hij in de zomer van 1950 naar Leeuwarden waar hij kwam te werken op het controlestation

voor boter en kaas. Hij ging voetballen bij de v.v. Leeuwarden, waar hij meestal op de linksbuiten speelde. Hij werd daar een ware vedette. In 1954 ging Leeuwarden betaald voetbal spelen en Jan werd Semi-prof. Hij voetbalde van 1954 tot en met 1961 bij Leeuwarden en vertrok toen naar Veendam waar hij tot en met 1963 betaald voetbal speelde. Jan Hoekema is clubtopscorer over de tien jaar (1954-1964) waarin Leeuwarden een profclub is. Hij scoort 97 keer in competitiewedstrijden. Ook komt hij enkele keren uit voor het noordelijk elftal waarin hij samen met Abe Lenstra speelt. In de wedstrijd Leeuwarden – Heerenveen (1954) waarin Abe Lenstra afscheid neemt van zijn club, wint Leeuwarden met 4-0. Grote man bij Leeuwarden was Jan Hoekema met twee goals. Als Jan stopt breekt zoon Oekie op 15-jarige leeftijd door bij de opvolger van Leeuwarden in het betaalde voetbal: Cambuur.

Jan scheidde van Tineke Gratama en trouwde later met Gebbelena Loots. Hij woonde jarenlang in Zuid-Scharwoude waar hij op 6 november 2005 op 77-jarige leeftijd overleed.

10 jarige jubileum

Alle jubilea werden eigenlijk wel aangegrepen voor een feestje. In 1947 bestond de v.v. Arum 10 jaar.

"De voorzitter Meindert van der Weerd opende het jubileumfeest in 1947, welke werd gehouden op de bovensaal van Lukkes (De Gekroonde Leeuw). Hij hield een uiteenzetting van de v.v. Arum van de afgelopen 10 jaar. Daarna waren er sprekers van de verschillende verenigingen. Sparta gaf 20 gulden, de kaatsver. Willem Westra een lauwerentak en oud-bestuursleden een herinneringspenning. Na het officiële gedeelte wer-

Staan v.l.n.r. Paulus Aukema, Piet Dijkhuis, Rients Gratama, Jan Hiemstra en (met pet/muts) Nanne Sinnema.

In het midden: Sjoerd Tjeerdema, Willy Kooijenga en Louis Hilarides. Voor Date Nieuwland, Jantinus Dijkhuis en Corry Westra.

den de toeschouwers vermaakt met voordrachten van leden van de Fryske Krite, zang van de Slagvinken, acrobatiek van de Spartanen terwijl de Jolly Boys voor passende afwisseling en het verdere bal verzorgden."

Rients Gratama

Een bijna beroemde foto die bewaard is gebleven uit die tijd is hieronder afgedrukt. De foto is waarschijnlijk gemaakt met tijdens een Wonseradeeltoernooi in '46 of '48.

Op de foto op de vorige bladzijde o.a. Rients Gratama, de bekende Fryske cabaretier. Hij kwam bij Arum terecht door zijn 'zwager' de eerder genoemde Jan Hoekema. Hij heeft slechts een enkel jaar voor de vereniging gespeeld. In 1997, op het 60-jarig jubileum, was Rients als spreker op de receptie van de v.v. Arum. hij kreeg deze foto mee als aandenken.

Jan Hilverda

De enkele foto's die in de jaren 40 en 50 gemaakt zijn, waren vaak foto's van het eerste elftal en kampioensfoto's. Op de volgende bladzijde een foto van het 3e elftal uit het seizoen '47-'48. Deze foto is trouwens op dezelfde dag genomen als die van toen 'het eerste' kampioen werd (zie een aantal pagina's eerder). Op deze foto van het derde ontbreekt Jan Hilverda. Hij zit op dat moment in Nederlands Indië, als dienstplichtig militair. In 1949 komt hij daar om het leven toen hij met zijn legervrachtwagen in een hinderlaag terecht kwam.

Meindert van der Weerd

In deze periode was de al eerder genoemde Meindert van der Weerd één van de belangrijke personen binnen de club. Hij schreef over deze periode en de v.v. Arum ons in 1997 een brief:

Arum propageert koning voetbal in de kaatshoek. Deze woorden stond als kop boven in een sportkrant van augustus 1962. Jullie hebben vast de namen van het eerste bestuur, bij oprichting op 1 november 1937.

Het toenmalige bestuur, besloot tot opheffing in een spoedvergadering op 7 juli 1941. Ze zagen het op dat moment niet meer zitten, ook al in verband met de oorlogstoestand. Zegge en schrijve 10 leden op de vergadering, waren het daar niet mee eens. Na verhitte debatten viel op de late avond wel het doek over het oude bestuur, maar niet over de voetbalclub Arum.

Dezelfde avond werd een nieuw bestuur gekozen met S.F. Huizinga, Tj. Epema, R. Kooyenga, Piet Park (die alleen van het oude bestuur bleef) en ondergetekende, die

'Het Derde 1948'. Op de foto staand v.l.n.r.: Rinse van der Veen, Jentsje Andela, Ulbe Hiemstra, Enne Faber, Piet Huizinga, scheidsrechter. Middelste rij v.l.n.r.: Bertus van der Bosch, Willem van der Weerd en Yde Goinga. Zittend v.l.n.r.: Doeke B. Tolsma, Feike Rienstra en Ruurd Kooyenga.

meteen maar tot voorzitter werd gebombardeerd (18 jaar oud). Met veel genoeg van 1941 tot en met 1956 deze functie vervult en tevens het aanvoorderschap. Met dankbaarheid denk ik terug aan die tijd, en het feit, dat in 1997 60 jaar na de oprichting het voetbal een vaste plaats in mijn geboortedorp heeft veroverd. Een man die veel voor de club heeft gedaan is wijlen Siebe Folkert Huizinga. Het klaarmaken van het terrein, onderhoud materialen en als grensrechter, zowel bij thuis als uitwedstrijden steeds aanwezig. Ook de andere 3 bestuursleden hebben er mede voor gezorgd, dat v.v. Arum dit jaar zijn 60 jarig jubileum kan vieren.

Ik heb ook grote bewondering voor al die mensen die zich na ons hebben ingezet voor het behoud van v.v. Arum.

Het geheime wapen

Nog even een komisch voorval in een uitwedstrijd tegen L.S.C. 4 te Sneek.

Met precies 11 man vertrokken wij op de fiets naar Sneek. Zelf onze vaste grensrechter moest mee voetballen om het elftal compleet te maken.

Wij stelden een supporter (Herke Tuinstra) aan als grensrechter. Deze supporter bleek tijdens de wedstrijd het geheime wapen van ons elftal. In een wedstrijd waar L.S.C. duidelijk de sterkste was, stonden we met de rust 4-2 achter. Direct na de pauze raakt 1 van onze spelers dusdanig geblesseerd, dat verder spelen onmogelijk werd. Om de 11 compleet te maken, deden wij een beroep op onze grensrechter. Deze had geen kleding en voetbalschoenen en dus werd besloten om deze spulletjes maar van de geblesseerde voetballer te gebruiken. Wij wisten niet dat hij het voetbalbroekje over zijn lange onderbroek had aangetrokken. Tijdens het verdere verloop van de wedstrijd, zakten de lange pijpen van zijn onderbroek, langzaam maar zeker tot aan zijn schoenen. Dat trok zoveel belangstelling vooral van de spelers van L.S.C. dat zij vergaten te voetballen, en wij daardoor de kans kregen om met 5-4 te winnen. Vandaar het geheime wapen.

Naast voetballer was Meindert ook een begenadigd kaatser. Hij won o.a. 2 maal de PC. Maar het was ook een artiest. Jarenlang trad hij met zijn vrouw Geertje op feestjes en recepties, vaak muzikaal begeleid door Lytse Wytse van Witmarsum. Kortom een markant figuur. Bij de verschillende jubilea van de v.v. Arum kwam hij altijd nog even langs. Zelfs nog op het 60-jarig jubileum in 1997 (zie foto) maar ook in 1962 op het 25 jarig jubileum. Hij kreeg toen uit handen van de Friese Voetbalbond samen met Siebe F. Huizinga de Zilverenspeld uitgereikt. Als jarenlang lid van verdienste. Hij bleef tot zijn dood de v.v. Arum volgen.

Meindert volgens Jan Hiemstra

"In die tijd was Meindert van der Weerd de spil, de spelverdeler en aanvoerder van het team," vertelt Jan Hiemstra. "Een echte aanvoerder, een leiderstype, zowel in als buiten het veld." Jan Hiemstra speelde in de begin jaren 50 als jonge jongen wel eens mee in het eerste elftal van de vereniging. "De ene week speelde ik in het tweede en de andere week weer in het eerste. Bij welk elftal je speel-

de werd bepaald door een zogenaamde elftalcommissie. Toen bestond die commissie uit o.a. Jan's broer Ulbe - die daarnaast ook jaren secretaris en de rechterhand van Meindert was - en Pier Tjeerdema (broer van 'stille' Jan) Een bijzonderheid van Meindert was dat hij altijd met een alpinopet op voetbalde. Bij een corner of een voorzet deed hij dan snel de pet af om te koppen". Het was ook de tijd van het zeer aanvallende 5/3/2/1 systeem. Maar liefst vijf aanvallers en maar twee mandekkers c.q. backs. In die tijd werd trouwens nog vaak met de punt geschoten. In die periode bezaten de voetbalschoenen hele harde punten. "Er werd dan ook vaak gescoord met een echte punter". Verhaalt Hiemstra. Jan Hiemstra heeft niet in het bestuur gezeten maar is later wel jarenlang leider geweest van vele jeugdteams. En nog steeds trouwe supporter bij de thuiswedstrijden van Arum 1.

In 1956, Meindert is dan 13 jaar voorzitter, neemt hij afscheid van de club en Arum. En gaat als verzekeringsagent aan de slag in Bolsward. De overige bestuursleden en de spelers van Arum 1 hoopten nog dat hij bij de v.v. Arum zou blijven spelen ondanks dat hij in Bolsward ging wonen.

"Wij kunnen hem als vlotte, en bespraakte, als bindende en bezielende voorzitter en speler niet missen"

schrijft Ulbe Hiemstra in zijn jaarverslag. Officieel in de jaarvergadering van september 1956 neemt hij afscheid. Meindert wordt dan als voorzitter opgevolgd door Barend Broersma. De weggevallen plaats in het bestuur werd opgevuld door: Nanne Sinnema. Verder zaten toen in het bestuur Johannes Bouma, Siebe Huizinga en Ulbe Hiemstra.

Het blijkt uit de notulen dat Nanne Sinnema een echte bestuurder was met visie. Hij bracht de v.v. Arum als penningmeester naar een financieel gezonde club. Als bestuurder heeft hij in tal van verenigingen en commissie in Arum plaats gehad.

Eén van de prachtige bewaard gebleven boekjes binnen de v.v. Arum is wel het schrift met wedstrijdverslagen van de leden zelf. In dit boekwerkje, getiteld: 'Mijn wedstrijdervaringen en belevenissen verteld door leden van de v.v. Arum'. Van 1949 tot en met 1954. In dat schrift een wedstrijdverslag van Arum 3 tegen Beetgum 2 (1 maart 1951) geschreven door Nanne Sinnema. In het verslag staat ook een passage over de vorige wedstrijd tegen Pingjum 2.

"Ondertussen moest het derde nog naar Pingjum, maar daar waren geen ballen, zodoende moest Arum 3 daar zonder te voetballen weer vandaan."

Meindert van der Weerd en Nanne Sinnema: twee mensen die de vereniging een zeer warm hart toe droegen. Zowel actief alsmede later met een aantal financiële injecties.

Langzame bloei

Na de oorlog groeide het aantal leden gestaag van kleine 30 naar een 60 leden in de jaren vijftig. In 1949 kwamen er een aantal uit Achlum en Kimsward bij. In '48-'49 kwam Arum voor het eerst uit met een junioren elftal en dat werd gelijk kampioen.

Om de leden te binden werd er vooral in de winterperiode een aantal clubavonden gehouden. Met verschillende sprekers, maar ook spelregelavonden waren zeer populair.

Naast de competitiewedstrijden speelde Arum ook nog een aantal toernooien (zogenaamde serie-wedstrijden) en het Wonseradeel toernooi werd in 1948 geïntroduceerd. Samen met P.V.C. (Pingjum), Makkum en Mulier werd er jaarlijks gestreden om het gemeente kampioenschap op zowel het senioren alsmede het junioren niveau.

Jozef Beckers

Een prima voetballer bij het eerste was Pieter Jozef Beckers. Hij was van oorsprong een Limburger. Hij was in de jaren 40 en 50 een kleine snelle behendige linksbuiten met een gave voorzet. Van hem is nog een leuke anekdote bekend.

In een uitwedstrijd tegen DTD probeerde hij met een ferme sliding de bal nog net binnen de lijnen (lees zijlijn) te houden. Maar het veld was nat en in Cornjum lag de sloot pal naast het veld. En u voelt hem al aankomen. Beckers hield de bal keurig binnen de lijnen maar gleed zelf de sloot in!

Voor het leven geschorst!

In 1951 vinden we in de notulen het volgende incident:
"Ons enigst Pingjumer lid Jan Bossong, die tijdens de wedstrijd door de scheidsrechter het veld werd uitgezonden, kon zelfs na afloop van de

Arum 1 in de 1950.

Staan v.l.n.r.: Auke Kamstra, Corrie Westra, Ulbe Hiemstra, Willy Kooyenga, Meindert van der Weerd (hij heeft hand o.a. op schouder van) Jan Hiemstra, Siepie Hilverda, Jaap Pronk, Klaas Tolsma en Pier Tjeerdema. Zittend v.l.n.r.: Henk Bossong, Piet de Groot, Johannes Bouma, Jan Venema en Jan D. Lukkes.

wedstrijd zijn handen t.o.v. de scheidsrechter niet thuishouden. Natuurlijk betreuren wij als bestuur dit voorval ten zeerste. Hierom en de toedracht van het incident in aanmerking nemende hebben wij besloten Bossong voor altijd het spelerschap van onze vereniging te moeten ontfangen."

Bossong werd door de strafcommissie van de F.V.B. voor vier jaar geschorst. Hij werd trouwens wel uitgenodigd voor het 25 jarige jubileum in 1962. En daar was hij ook aanwezig.

Ulbe Hiemstra

Als je de jaarverslagen uit deze periode leest dan heeft elke secretaris zijn eigen stijl van schrijven. Ulbe Hiemstra 11 jaar lang secretaris was een meester in het schrijven. En hij sloot de jaarverslagen meestal af met een eigen pleidooi voor de vereniging. Zoals blijkt uit dit citaat uit het jaarverslag van 1950-1951:

"Wij sluiten thans het veertiende verenigingsjaar af in de wetenschap dat het een druk jaar geweest is. Een jaar waarin vele leden de geel-zwarte kleuren hebben uitgedragen. Een jaar waarin vele leden weer talrijke belevenissen rijker geworden zijn, waarin zij nader tot elkaar en tot hun vereniging gekomen zijn. En wanneer zij thans nog eens deze feiten overdenken, zullen zij tot de slotsom komen dat door gemeenschappelijk samengaan clubliefde en teamgeest gekweekt kunnen worden. Die op hun beurt weer de pijlers zijn van een hecht verenigingsleven. Laat ons voortgaan eensgezinde en op-

offeringsgezinde clubleden te zijn. Laat ons voortgaan als faire, sportieve en eerlijke sportmannen te strijden."

Teamgeest

Het hieronder afgedrukte krante-knipstel is een wedstrijdverslag van 12 oktober 1954. Wat opvalt is dat in die tijd vaak VVA werd vermeld i.p.v. v.v. Arum. Maar wat

VOETBAL

ARUM, 12 Oct. Arum 1 kreeg Oldeboorn 1 op bezoek. Dit werd ook een wedstrijd met veel doelpunten. Het begin was hoopvol voor VVA, want direct na de aanvang scoorde de linksbuiten. VVA zat het eerste kwartier fel op de bal. Dit leidde tot drie corners. Een ervan werd prima door de rechtsbuiten genomen, waaruit de spil tegen de doel lat kopte.

Nu kwam Oldeboorn opzetten en de achterhoede van VVA moest zich volkomen geven. Na 20 min. was het de midvoor van de gasten, die fraai gelijk maakte. Oldeboorn kwam terug en de achterhoede van VVA faalde volkomen. Nog vóór de rust werd het 3-1.

Na de rust hetzelfde spelbeeld. Ook de voorhoede van VVA kon niet op toeren komen, wat vooral te wijten was aan het te laat afgeven van de bal en het slechte plaatsen. Wel speelde de linksbuiten prima, maar deze werd te weinig in het spel betrokken.

Oldeboorn echter plaatste zuiver en de doelpunten kwamen aan de lopende band. Daartegenover maakte de rechtsbinnen van VVA nog een tegengoal. Zo verloor VVA 1 deze eenzijdige wedstrijd met 2-7.

het meest opvalt is dat er geen namen staan vermeld, maar de posities b.v.b.: 'de linksbuiten scoorde'.

In die tijd was dus het denken in teambelang veel groter dan in de tegenwoordige individuele eer-gevoelige maatschappij. Niemand van het elftal werd boven het team geplaatst.

In Kampioensálvetal?

In de begin jaren vijftig voetbalde Date Nieuwland in het juniorenteam van de v.v. Arum. Van hem kregen we ooit (via de Skille) de volgende bijdrage:

Okkerdeis moast ik nei Frjentsjer, om krekt te wezen nei it Keatsmuseum, om ien en oar út te sykjen foar de Huzumer keatsferiening 'Onderling Genoegen'. Ien kear boppe yn de eksposysjeromte wiene in oantal bekenden drok dwaande mei it oarderjen fan alderhande ynformaasje materiaal, lykas keatslisten en keatsferslaggen en útslaggen. Allegearre frijwilligers, sawol manlju as froulju, wiene yn't spier, opdat ek ús neiteam op'e hichte bliuwe kin fan ús moaie keatssport fan doe en notiid. Ien fan dy minsken wie Foppe de Vries, Ofkomstich fan Kimswert, wêr't syn heit in smidterij hie. Neist syn wurk

as smid wie hij ek skiedsrjochter bij it keatsbun. Dat wie in hiele oare tiid, tink allinnich mar ris oan'e klean, dy't de skiedsrjochters doe oanhinne en no oan hawwe. Foppe, de smid syn soan, wûn yn 1965 de tige bekende 'Oldehove-partij' mei Sjoerd Tjeerdema en Evert Heeg. Boppedat kriich Foppe de keningspriis, de sulveren Aldehou útrikt.

Wolno, mei dizze keatser/footballer rekke ik oan de praat en wij krijgen it oer ûndersteande foto, wer't Foppe de keeper wie. Hij wist te fertellen, dat de foto makke is yn Penjum. Der waard doe spile tsjin it junioaren alvetal fan Penjum. It wie ien fan de wedstriden dy't spile waarden om it kampioenskip fan Wûnseradiel. It ferklaaien fûn plak achter yn de herberch fan Jan van der Zee, dy't ek in slachterij hie. De fuotballers gongen yn optocht troch de buorren nei it fjild oan 'e ein fan it doarp mei it sicht op Surch. Beide wisten wij de útslach fan de wedstriid net mear, lit stean de útslach fan dit kampioenskip. Mogenlik dat ien en oar noch te finen is yn de argiven fan de Arumer fuotbalklup. No wist Foppe noch wol in aardige anekdoate te fertellen. It alvetal op de foto moast foar de gewoane kompetysje ek nei Sint Jabik. Op in stuit waard in spiler fan de Bildtse ploech troch in Arumer yn it 'strafschopgebied' underút helle: dus in strafskop. No waard de bal wat slop en rjocht op de keeper ynsketten. Foppe pakte de bal op en run nei de spiler, dy't de strafskop nommen hie, talei him de han op'e holle en sei: "Dat hast knap dien jonkje!" De Sint Jabuurtster sei neat mar like poerrazend. Letter kamen se elkoar gauris tsjin yn it fakbûnswurk, ek wol doe't de strafskopmisser wethâlder fan it Bilt wie - se koene der dan wol om laitsje.

Het gaat hier inderdaad om het Wûnseradiel toernooi voor A-junioren op 14 april 1951 te Pingjum. Citaat uit de notulen:

"Arum A-jun sleepte de 2e prijs in de wacht en een medaille voor de hoogste score. Eerst werd Makkum geklopt, doch in de finale werd met 1-0 van Mulier verloren."

Maar het jaar erop in 1952 werd het juniorenteam kampioen in de competitie.

No noch de nammen fan de junioaren op 'e foto:
 Steande fan l.n.r.: Jurjen Ypma, Skelte Tuinstra (grensrechter en reserve doelman) Maurits van der Tol, Reinder Politiek, Sjoerd Tjeerdema.
 Sittende fan l.n.r.: Auke Kamstra, Dirk Bouma, Date Nieuwland, Simon van der Meer, Foppe de Vries, Rinnie Boersma en Klaas Reinalda.

v.v. Arum viert 15 jarig bestaan met Kampioenschap

In 52-53 was het raak. In een alles beslissende uitwedstrijd tegen Dronrijp kon Arum na een bloedstollende wedstrijd weer de kampioensvlag hijsen en promoveerde naar de 1e klasse FVB. Deze kampioenswedstrijd stond bol van de spanning. Dronrijp moest winnen om kampioen te worden. Arum had aan een gelijkspel genoeg. Het werd uiteindelijk 1-1, met de kanttekening dat Dronrijp twee penalty's miste. De feestavond, ter ere van het behaalde kampioenschap en het 15-jarig jubileum, die erop volgde was qua belangstelling geheel uitverkocht. De avond werd verzorgd door Fryske Krite Harns en de dans muziek kwam van de Roukema's.

"Toen de klok 2 uur aanwees betekende dit het einde van het kampioensfeest".

Zo staat er vermeld.

Scherven brengen...

Een wedstrijd verslagje uit de notulen van een seizoen later meldt:

"Op 6 december 1953 nam St. Anna revanche van hun in Arum geleden nederlaag. Thans scoorden zij 5 goals. Arum daarentegen slechts 1 + één dwars door het vensterraam op de keukentafel van één der omwonenden. Doch deze treffer werd door de scheidsrechter niet geteld."

Arum had het in de 1e klasse best wel moeilijk. Toch werd tot het seizoen '63-'64 degradatie steeds afgewend. Ze eindigden bijna altijd 1 of 2 na laatst in de eindstand.

Herinnerings (fan Ulbe Hiemstra)

Om it animo en it enthousiasme foar it fuotbal op te fiseljen waarden wol regelmjittich klubjûnen organisearre yn it Doarpshûs. Neist it hâlden fan spulregelkwissen,

Op de foto de kampioensploeg van 1953.
 Staand v.l.n.r. Corry Westra, Berend Broersma, Meindert van der Weerd, Johannes Bouma, Paulus Aukema en Jozef Beckers.
 Zittend v.l.n.r.: Jan Venema, Willy Kooyenga, Piet de Groot, Jaap Pronk en Siepie Hilverda.

hersengymnastyk, foar- en neibeskôgings fan westriden, waarden ek wol 'grutte' jûnen organisearre, sa as in joun mei in topskiedsrjochter, dy't yn de heechste klasse fan de K.N.V.B. fluite en bygelyks in joun, werop André Roosenburg - doe ynternational - syn befiningen by en yn it Nederlanske elftal fortelde.

Hearrenfean

Besûnder spontaan stiene doe ek de thúswedstriden fan Hearrenfean yn de belangstelling, doe't dy yn de kampioenskometykje spile. Wy regelden oankeap kaarten en ferfier mei de bus.

De belangstelling wie faaks sa grut, dat de NTM (nou Ariva) allinnich fanút Arum trije greate bussen, fol mei Arumer Hearrenfean- en Abe-fans, ride liet. Dit hat ek in reuze propaganda west foar de fuotbalsport. Minksen, dy't foarhinne nea nei fuotbal omseagen, waarden nou ek supporter fan Arum.

"Van de groene grasmat naar het groene laken"

Elke vereniging organiseert naast het normale 'doel' van de club wel andere activiteiten. Door de jaren heen heeft v.v. Arum ook een groot aantal georganiseerd. Deze waren van uiteenlopende aard, maar met allemaal als doel 'binding'. De ene activiteit hield het wat langer vol dan de andere. Zo waren in de jaren vijftig de al eerder genoemde clubavonden heel populair. Maar er werden ook avonden georganiseerd waar de leden en donateurs zich op een plezierige manier met elkaar in een wedstrijdverband kon meten.

In 1954 werd voor het eerst een biljartwedstrijd voor leden en donateurs georganiseerd. Deze begon op 2 februari en er deden 27 deelnemers mee er werd gehouden in café D.J. Lukkes te Arum. De uitslag van deze handicap wedstrijd was: 1e prijs S.P. Huizinga, 2e prijs J. Groenewoud, 3e prijs S. Aukema en 4e prijs P. v/d Sluis. Uit de notulen:

"Na deze wedstrijd is ons reeds een wisselbeker toegezegd, zodat wij, wanneer de winter weer lang wordt, een dergelijke wedstrijd zullen moeten herhalen."

Inderdaad kreeg deze wedstrijd een vervolg. Op de toegezegde wisselbeker moest men nog 17 jaar wachten. Want in 1970 werd er een wisselbeker aangeboden door Folkert van Gorkum.

Het biljarten kent dus binnen de v.v. Arum een hele lange geschiedenis. In de begin jaren van dit clubkampioenschap werd er elke keer in een andere dorp gebiljart. En dan bedoel ik de dorpen waar ook leden vandaan kwamen, zoals Kimsward en Achlum.

Lieuwe Reinsma won de 51-ste editie in het biljartjubileumjaar 2004 (zie foto). De laatste winnaar in 2006 was broer Rienk Reinsma! Vanaf 2007 is het biljarttoernooi wegens te weinig belangstelling niet meer gehouden.

Jassen

In 1958 werd er op diezelfde avond naast het biljarten voor het eerst een schutjaswedstrijd georganiseerd. In 1980 wordt het gesplitst van het biljarten en wordt klaverjassen geïntroduceerd. Vanaf 1995 wordt er alleen nog maar maatschut- en maatkla-verjassen georganiseerd. Vanaf 1996 zelfs twee keer per jaar. Het schutjassen wordt helaas de laatste jaren niet meer gespeeld.

Gespleten tong (door Nanne Sinnema)

Johannes Bouma was in de jaren rond 1950 linksback in het eerste seniorenelftal van Arum. Af en toe had hij zijn tong uit de mond wanneer hij in actie was. In de uitwedstrijd tegen 'de Wâlden' raakte hij in een duel met zijn knie zijn kin. De tong had hij uit de mond zodat hier een scheur in kwam. Direct naar het ziekenhuis in Dokkum waar de tong werd gehecht en naar huis. De tong werd erg dik zodat hij de hele mond vulde en Johannes niet meer kon praten, eten en drinken. Dit laatste kwam gelukkig al gauw weer wat op gang. Een tijdje later voetbalde Johannes weer maar hield nu wel zijn tong in de mond.

Lotto/Toto

In 1953 wordt er een vergadering belegd tussen de verenigingen Mulier (Witmarsum) en de v.v. Arum aangaande een eventuele fusie. De fusie wordt echter afgeketst en in 1956 gaat Mulier ter ziele.

In datzelfde jaar, november 1956, staat de competitie weken lang stil wegens de autoloze zondagen.

Financieel gaat het de vereniging voor de wind. In deze jaren zijn de leden aan het aardappel rooien om de kas te spekken. Maar vooral doordat in 1957 de zogenaamde 'pools' (poolformulieren) wordt ingevoerd, wordt het voor de vereniging financieel een stuk prettiger. De pools worden eerst gedoogd maar op een gegeven moment richt de K.N.V.B. haar eigen pool op. Later de Lotto/Toto. In dat seizoen '57-'58 speelt Arum 1 op 26 juni een beslissingswedstrijd tegen Akkrum in Dronrijp om in de

eerste klasse te blijven. De zenuwslopende wedstrijd werd uiteindelijk met 3-0 gewonnen (met dank o.a. aan de voetballende kaatsers).

Het jaar erop wordt er voor het eerst een lichtinstallatie aan gelegd door Auke 'elektrisch' Faber, om ook bij donker te kunnen trainen.

Herinnerings (fan Ulbe Hiemstra)

Fanút Alkmaar (troch Alkmaria Victrix) waard de earste officiële en legale fuotbaltoto organisearre. Wy melden ús oan en mei fjouwer oare Fryske clubs waarden wy oannommen en koene dus dielnimmersformulieren ferkeapje. Sjoen de aardige yndieling fan dizze formulieren mei folle mooglikheden per formulier en net djoer, waard dit in great sukses. Wy hiene wykliks wol 150 formulieren yn te leverjen. Elts wie fol lof. Mar it grutte sukses hat ek it ein west. Men koe alles net mear ferwurkje. Mei in feestlike middei yn it Amsterdamske Carré hawwe wy doe ôfstân fan dizze toto nommen.

Met de bus (door Jan Hiemstra)

Als er vroeger uitwedstrijden waren voor v.v. 'Arum', dan gingen er soms 3 elftallen mee in één bus naar de betreffende uitwedstrijden. Dat kon toen nog worden geregeld met de F.V.B., daar het anders veel te duur werd voor één elftal in één bus. Wanneer er 3 elftallen meegingen in de bus werden eerst het 2e en 3e elftal afgeleverd op de plaats van de betreffende uitwedstrijd. De bus ging meestal mee met het 1e elftal naar de plaats van de uitwedstrijd. (Ook omdat Arum 1 meestal om 2 uur moest voetballen) En bij de terug reis werden de beide andere elftallen weer opgehaald om gezamenlijk weer naar huis te gaan met of zonder overwinning(en). De bus kwam uit Makkum (MABO rood-wit), chauffeur was meestal Jan Rinia uit Makkum.

Het kwam ook wel eens voor, bij een uitwedstrijd met de bus, dat het water in de radiator oververhit raakte en de rook (stoom) er uit kwam. Dan moest er weer nieuw water bij (meestal opgehaald bij een boer in de omgeving) om zo de reis weer te vervolgen.

Het is een keer voorgekomen, dat Arum 1 thuis tegen Trynwâlden moest spelen. Trynwâlden kon bij winst kampioen worden. Toen bij de rust Trynwâlden met 0-2 voorkwam werd er al gebeld met het thuisfront om misschien voorbereidingen te maken voor een feest?? Maar Trynwâlden kwam in Arum bedrogen uit, want de eindstand werd 5-2 voor Arum.

Noodlottige oefenwedstrijd

Op 30 september 1956 speelde Arum 1, omdat het geen competitie verplichtingen had, een oefenwedstrijd. In die wedstrijd kwam Klaas Tolsma zo ongelukkig in botsing met een tegenstander dat hij zijn been brak. Het herstel duurde negen maanden. Door deze breuk werd Klaas Tolsma eigenlijk nooit weer helemaal de oude. Maar door deze breuk ging hij wel andere energie steken in de v.v. Arum. Zo was hij jarenlang trainer en leider van verschillende (jeugd) teams binnen de v.v. Arum. In periode 1957-1966 trainde hij o.a. de senioren en de A- of B-junioren. Had een aantal jaar zitting in de elftalcommissie, was 5 jaar bestuurslid ('58-'63) en vervolgens vanaf 1978 tot 1984 leider van Arum 2 en of C- of B-juniorenteams. En heeft samen met zijn vrouw veel betekend voor de Lotto/Totto. Een v.v. Arumer in hart en nieren!

Klaas was erbij, als trainer en lid van de elftalcommissie toen de A-junioren kampioen in '60-'61 kampioen werden (zie foto).

*Staannd v.l.n.r.: (zoon Jan Venema), Scheidsrechter, Jan Venema, Piet Stellingwerf, Jappie Jilderda, Piet Westra, Reimie Boersma, Klaas Tolsma, Jelle van der Zee, Piet Folkerts en Jan Hiemstra.
Zittend v.l.n.r.: Lieuwe Wierda, Rinze Hogenhuis, Wieger van der Weerd, Piet Noordenbos en Siebe Huizenga.*

25-jarig jubileum

In het seizoen '61-'62 werd de vereniging koninklijk goedgekeurd. Dit had volgens de notulen nogal wat voeten in aarde.

Een mooi moment uit de geschiedenis van de v.v. Arum is het 25 jarig jubileum in 1962. het feest werd gevierd met een wedstrijd tegen oud-spelers en de huidige Arum spelers. En onder de oud-leden, zo staat in de notulen te lezen:

"Niemand minder dan Jan Hoekema, de betaalde voetballer, die eveneens niet verstek liet gaan. Mede door de sterallures van laatstgenoemde speler won zijn elftal deze geanimeerde onderlinge wedstrijd."

De oud-spelers wonnen met 4-1. 's Avonds was er een receptie o.l.v. Ulbe Hiemstra met daarna toneel en muziek. Tijdens de receptie vele sprekers. Een ding pak ik er

Op de foto het bestuur 25-jarig jubileum:
Met staand Jan Venema en Klaas Tolsma.
Zittend penningmeester Nanne Sinnema, voorzitter
Lammert S. Hilarides en secretaris Piet L. de Jong.

even uit. Wigle A. Sinnema sprak namens het dorpsbelang: deze wees er op, dat alle schakeringen in het dorp lid zijn van dorpsbelang en of er in de toekomst een mogelijkheid zou bestaan voor de zaterdagmiddagvoetbal.

Arum 2 kampioen

In dat seizoen werd het tweede elftal kampioen en promoveerde via nacompetitie naar een hogere klasse. Van dit team is er helaas geen foto. Maar een aantal spelers uit dat team waren: Tjeerd Huizenga, Eeltje Jansen, Auke Pollema, Sieger Goïnga, Dirk van Doorn, Dirk Hilarides, Jopie Zijlstra, Siebe Huizenga, Jan Hiemstra, Piet Folkerts, Piet Westra, Lieuwe Wierda, Paulus Groenendijk, etc. Een wedstrijd om nooit te vergeten was in het seizoen '62-'63. Akkrum werd met 7-0 verslagen. Topscoorer in deze wedstrijd was in december 1962 lid geworden Johannes van IJs. Een persoon die nog heel veel voor de vereniging v.v. Arum zou betekenen. Zo was hij in het seizoen '64-'65 b.v.b. speler/trainer en bestuurslid.

Topjaren

In de seizoenen na het jubileum stijgt het aantal leden tot boven de 100. Bijvoorbeeld het seizoen '63-'64 had de v.v. Arum 104 leden (het jaar ervoor 65). Waarvan 61 van buiten Arum kwamen. De Pingjumer voetbalclub (P.V.C) was het seizoen ervoor te ziele gegaan en dat leverde 9 nieuwe leden op uit dat dorp. En er voetbalden ook al een aantal Pingjumer bij v.v.. Verder speelden er 22 uit Witmarsum, 14 uit Kimsward en 11 uit Achlum in Arum. In dat seizoen bezat Arum 3 senioren, twee A- en twee B-junioren teams. Maar na de oprichting van Stormvogels

Jubileumwedstrijd van oud-leden 1962. Staand v.l.n.r.: Siebe Huizinga, daarvoor Jaap Pronk, Meindert van der Weerd, Jan Lukkes, B. Scheffer, Auke Faber, R. Blanksma, Jan Bossong, Sjoerd Tjeerdema, Douwe Wynalda. Middelste rij v.l.n.r.: Jan Hoekema, Corrie Westra, Johannes Bouma, Jurjen Ypma, Piet de Boer, Paulus Aukema en scheidsrechter Lammert de Jong (uit Bolsward). Voorste rij v.l.n.r.: Oebele Wynalda, Siemon van der Meer, Haaye Kooyenga, Berend Boersma, Jaap Hofstra, Siepie Hilverda en Klaas Tolsma.

in 1964 en Mulier in 1967 (deze verenigingen gingen beide op zaterdag voetballen) ging het aantal leden weer behoorlijk achteruit. Met het dieptepunt in 1971 toen Arum nog maar 46 leden had, waarvan 30 uit Arum zelf. In het seizoen '63-'64 werd Arum B1 vliegend kampioen. En om te illustreren dat Arum toen veel buitenleden bezat is de kampioensfoto hier afgedrukt. Met daarop slechts een paar spelers uit Arum o.a.. Jacob van Althuis. Hij werd dat seizoen topscorer met meer dan 60 doelpunten. Opvallend is ook dat ze geen Arum shirts dragen! Maar in witte overhemden (reserve shirts) speelden. Dit kwam omdat ze deze wedstrijd tegen Freno uit Franeker speelden en die hadden ongeveer dezelfde shirts als de v.v. Arum.

Staannd v.l.n.r.: Auke Pollema, Paulus Aukema, J. Wiersma, Klaas Tolsma, Jacob van Althuis, Ane Anema, Mienekes Bergsma en Piet de Jong. Zittend v.l.n.r.: Sietse de Jong, Oebele Wijinalda, Durk Reinsma, Gabe van der Bosch, Marten en Piet van der Plaats.

Kleedruimte en Consul

Het consulschap werd in de begin jaren van de vereniging verzorgd door een bestuurslid. Na de WOII was de kroegbaas consul (Lukkes, Koop en van Althuis). Er werd namelijk in de Herberg omgekleed voor de wedstrijd. Vanuit het café liep men dan naar het voetbalveld. In de rust verzorgde de 'kroegbaas' de thee door deze op het veld te brengen. En hij bepaalde dus ook of de wedstrijd, qua veldtoestand, doorging of werd afgelast. Tot en met het seizoen '68-'69 was de Herbergier de consul. De herberg is dus ook jarenlang gebruikt als kleedgelegenheid. Pas eind jaren 60 werd gebruik gemaakt van het dorps-huis en daarna in 1970 de kleedboxen van de gymzaal. In 1992 werden de omkleedboxen in het sportgebouw de Bining in gebruik genomen..

Slaapkamer

Scheidsrechters mochten zich vaak omkleden in de Herberg in een slaapkamer van de kinderen van het kasteleins echtpaar. Zo ook een keer scheidsrechter Libbe Nauta van Sneek. Kastelein Joris van Althuis stuurde hem naar een slaapkamer. Wat van Althuis niet wist was dat zijn dochter, vermoedelijk na een avondje stappen, nog op bed lag. Dat was voor beide, scheids en dochter, even schrikken!

Moeilijke tijden voor de vereniging breken aan

In het seizoen '64-'65 speelt Arum haar beste seizoen ooit in de eerste klasse. Het wordt derde, ondanks dat

Arum het zonder Piet Westra moest stellen. Hij brak dit seizoen zijn been tijdens een wedstrijd.

Eind jaren zestig komt de klad erin! Er zijn in deze periode vele bestuurswisselingen. Er laten zich vele Witmarsumer leden overschrijven naar Mulier. In 1969 volgt degradatie naar de 2e klasse. De trainingen e.d. worden slecht bezocht. De nevenactiviteiten idem dito. De elftalcommissie valt na ruzie met spelers uiteen. Deze commissie wordt in 1969 definitief afgeschaft. De neerwaartse spiraal zet door tot en met de begin jaren zeventig. In het seizoen '72-'73 is er nog maar 1 senioren elftal, (en twee jeugdteams) die halverwege de competitie op -2 punten staat omdat het al een aantal keren niet kon spelen wegens te weinig spelers. Maar zoals in elke vereniging zijn er altijd mensen, lees: vrijwilligers, die de vereniging er door heen trekken. En in die periode waren dat zeker de bestuursleden Johannes van IJs en Piet Folkerts.

Klaas de ballenjongen

Klaas Zijlstra wilde graag voetballen en lid worden van de v.v. Arum. Maar van zijn moeder mocht dat niet. "Te wrakke benen." Maar Klaas werd lid, via zijn broer Jopie kreeg hij een paar schoenen en tenue. Alleen kon Klaas het lidmaatschap niet betalen. Ter compensatie was hij ballenjongen bij de seniorenteams. Hij zorgde voor de ballen en zorgde dat ze tijdens de wedstrijd uit de sloot e.d. werden gehaald. Zo 'betaalde' hij zijn contributie.

Zaterdagvoetbal en jeugd

In '73-'74 had Arum alweer 5 teams in de competitie. Waarvan 2 senioren teams op zondag en voor het eerst in de historie van de vereniging 1 senioren zaterdag. In dat seizoen speelden de zondag teams trouwens ook een aantal wedstrijden op zaterdag wegens de autoloze zondagen i.v.m. de oliecrisis. En het aantal jeugdleden neemt enorm toe. In dit seizoen werden de Pupillen B (tegenwoordig de D-pup.) kampioen (zie foto). Dat er een kampioenschap kon worden gevierd was alweer meer dan 10 jaar geleden.

Stijve koppen

In het seizoen '74-'75 traint Johannes van IJs de gehele vereniging. Als trainer/voorzitter merkt hij op dat het zaterdag senioren elftal een moeilijke ploeg is. Dit omdat:
"er sommige jongens met stijve koppen tussen zitten".
Zo vermelden de notulen.

Kaatsliefhebber als scheidsrechter

In de jaren 70 reisde Arum zondag een keer af naar Amelandia. Harry Kuiken, die op zaterdag speelde en eigenlijk niet op zondag mocht spelen van zijn ouders, was

stiekem mee. De wedstrijd ging voorspoedig tot Harry een 'boeking' (tegenwoordig een gele kaart) kreeg. Hij moest zijn naam geven. Maar speelde onder een andere naam. Harry zei dat hij Any van Straaten heette. Dat kon niet zei de scheidsrechter, ik ken Any heel goed van het kaatsen waar ik elke week kom in de zomer periode!

Jeugdzaalvoetbaltoernooi

Al jaren organiseert de v.v. Arum zaalvoetbaltoernooien voor verschillende leeftijdscategorieën. Het eigen jeugdzaaltoernooi, de laatste decennia gekoppeld aan

Staand v.l.n.r.: Dirk Jan Sinnema, Wim Nakken, Peter de Groot, Loek Nakken, Reinder Wiersma, Erwin Broersma, Geale Kuiken, Willem Rienk Miedema en Jan Hiemstra. Zittend v.l.n.r.: Hidde Reinsma, Dirk Tolsma, Johan Hibma, Luitzen Nadema, Folkert Tolsma, Feike Tolsma, Anno van der Meer, Robbie Molendijk en Paul Wijmans.

het sportman van het jaar gebeuren, wat eigenlijk altijd in de eigen gymzaal wordt gehouden en zijn eerste editie al in december 1974 kende. Grote animator van dit toernooi was toen indertijd Jan Hiemstra sr.

Kollum

In die tijd speelde Piet Folkerts in het eerste team van Arum. In een uitwedstrijd tegen Kollum was het een zeer goede derde helft. Bij thuiskomst bleek dat Piet zijn jasje had laten liggen. Dus weer terug. En nog maar even nazitten. De kerkklok had al 12 uur geslagen voordat de mannen in Arum terug keerden.

Geen telefoon

In jaren zeventig blijft de vereniging stabiel. Op de jaarvergadering in 1975 heeft het bestuur tocht een probleem. Niet één in het bestuur heeft 'telefoon'. En dat is erg ongemakkelijk. Dus zal er een 'telefoon' voor de v.v. Arum worden aangeschaft. Piet Folkerts stond in die tijd vaak de hele vrijdagavond in het café te bellen. Hij regelde dan het vervoer naar uitwedstrijden en scheidsrechters e.d.

In dat seizoen zorgt Jan Bloemsma voor 'verlichting op het trainingsveld', en wordt het Zaterdagmiddag elftal kampioen (zie foto vorige bladzijde) in de 4e klasse.

Folkert van Gorkum

In het seizoen '76-'77 had de v.v. vijf teams in competitie en werden de E-pupillen in mei 1977 kampioen.

Staan v.l.n.r.: Johannes van IJs, Jan Huizinga, Hilbrand Brouwer, Harry Kuiken, Rienk Reinsma, Nanne Tigchelaar, Hessel Miedema, Jan Miedema, Jacob van Althuis en scheidsrechter G. Bleeker.

Zittend v.l.n.r.: Geert Meyer, Jaap van der Wal, Hans van der Wal, Lieuwe Reinsma, Douwe S. Wijbenga, Dirk Kuiken en Gerrit de Graaf.

Oflast!

In het seizoen '76-'77 stopten veel oudere spelers en een aantal jongeren ging studeren. Het betekende dat er nog maar 1 elftal op zondag overbleef. En dat was zeer jammer, want zo staat in een verslag te lezen:

"Yn har (zondag 2) goeie tiid giene se altiid sa gesellich op en út. Se moasten ris in kear op in sneintemoarn om tsien ure yn Easterlittens spylje. En doe karde de skiedsrjochter it fjild of.

Op de onderstaande foto staat hij als scheidsrechter: Folkert H. van Gorkum. Hij was een markant persoon die vooral achter de schermen werkte voor de v.v. Arum.

"Wanneer een bestuurslid bij hem aanklopt om bijv. een jeugdwedstrijd te fluiten of om bijv. als coach voor zaalvoetbal of desnoods als keeper te fungeren is het altijd; ja dat is goed, ik kom"

zo staat erin de notulen vermeld. Folkert werd ook wel 'de middenstip scheidsrechter' genoemd.

Op de foto staand v.l.n.r.: Joh. Van IJs, Dirk Kuipers, Jacob van Althuis, Andries Bloemsma, Harm Westra, Siebe Tolsma, Mink Hiemstra, Wietse Sinnema, Jan Hiemstra sr. en Folkert van Gorkum. Zittend v.l.n.r.: Adrianus de Jong, Foppe van der Velde, Jelle Tolsma, Feike Bruinsma, Johan van IJs, Gerben Okkinga en Jan Jetse Osinga.

De jongens hiene sin oan kofje, mar it café wie noch sletten, mar se ha krekt salang belle oant de kastelein iepen die en doe hie dy suffert ek noch neat bij de kofje. Doe ha se de leste spullen fan de bakker opkocht, lykas gebak, krintebolle en beskuten, in lekkere fretterij! Middeis om fiif ure hinne kamen se sjongendewei thus. Dat kaem fan de krintebolle fansels!!!"

40 jaar v.v. Arum

In het seizoen '77-'78 speelden nog 4 teams in de competitieverband. E- en D-pupillen en een C-junioren elftal. En één seniorenelftal op zaterdag en 1 op zondag, beide speelden ze in de 3e klasse FVB. Nu te vergelijken met waarschijnlijk de vierde/vijfde res. klasse KNVB. Het zaterdag team zat in een competitie met o.a. Mulier 2, Berli-

kum 2 en Minnertsga 2. Het zondag-team met o.a. RES 3, Oosterlittens 3 maar ook st. Jacob 1 en Quick 1 (Stavoren). Het aantal leden op de ledenlijst was 78. Keurig verdeeld met 39 senioren en 39 jeugdleden. Dat men maar twee jeugdteams had kwam doordat er veel kleine jeugd (7 en 8 jarige) lid was, die nog niet in competitieverband mochten voetballen. Toen begon men bij de E's (8-10 jaar) gelijk op het grote veld. De vereniging was dus qua elftallen niet groot. Het bestuur bestond ook maar uit 4 man, nl. Reinder en Rinnie Huisman, Piet Folkerts en Jacob van Althuis.

De belangrijkste punten op de agenda van de jaarvergadering in juni '77 waren dat Arum een seniorentrainer kreeg nl. Rinze Veenstra. Hij kwam in Arum te wonen en speelde voorheen bij CAB. Rinze zou naast jarenlang trainer ook 10 jaar bestuurlid zijn. Hij werd in 1996 erelid van de v.v. Arum.

1977 was ook het jaar van het 40-jarig jubileum. Dit 8e lustrum werd gevierd op 12 november 1977. 's Middags was er een wedstrijd tussen oud-leden en de oudste leden van de v.v. Arum. Hieronder ziet u de foto van de oudste leden van de v.v. Arum.

Staan v.l.n.r.: Jacob Eisma, Willem Busman, Jan Bloemsmā, Rinze Veenstra, Piet Mulder, Piet Folkerts, Jan Huizinga, Dirk Kuiken en Piet Westra. Zittend v.l.n.r.: Jan Kamminga, Douwe Wijbenga, Hans van der Wal, Reinder Huisman, Rinnie Huisman, Eeltje Mulder en Jacob van Althuis.

Voor de kinderen werden er enkele films gedraaid door meester Okkinga. De avond (in Herberg de Gekroonde Leeuw) werd gedeeltelijk door eigen krachten verzorgd en door dhr. & mevr. Douma-Oostra (vader en moeder van Fettje van IJs). Zij hadden de tekst van de revue geschreven.

"De heer van IJs had de leiding deze feestavond en in zijn openingswoord verwelkomde hij alle feestgangers, oudvoetballers, oud-bestuurders, donateurs en een handjevol leden!"

zo staat er in notulen vermeld. De revue bestond uit een aantal prachtige sketches. Zoals 'De bal is roun',

'de skiedsrjochter en de supporters'. Verder hield mevr. Douma overzicht van de afgelopen 40 jaar v.v. Arum. De revue werd afgesloten met een heuse waarzegster Rosalinde: Fettje van IJs

Daarna waren verschillende bedankjes en enveloppen van diverse Arumer verenigingen. De avond werd afgesloten en was er gelegenheid om te dansen op de muziek van 'The Moodys'.

Oefenhoek

Later dat seizoen en wel op Koninginnedag in 1978 werd het 'nieuwe' sportcomplex en dus voor de v.v. Arum nieuwe oefenhoek officieel geopend. Er was hierbij een kleine optocht. De D-pupillen speelden een wedstrijd op het grote veld. Als je nu vraagt aan de v.v. Arumers waar trainen jullie, wordt er gezegd op het kunstgrasveld. De benaming oefenhoek is inmiddels ter ziele.

Belangrijke verandering in 1978

Een andere verandering in 1978 was wel het opheffen van het zondag team. Er werd dus vanaf seizoen 1978-1979 alleen nog op zaterdag gespeeld. Een andere ver-

andering was dat het bestuur uitgebreid werd met drie nieuwe personen: dominee Hans van der Wal, Rinze Veenstra en Piet Westra.

Warme limonade (door Pieter Tolsma)

"Het was mijn eerste seizoen dat ik echte wedstrijden mocht spelen. We hadden trouwens wel een probleem bij het elftal. We hadden veel te veel spelers (in die tijd waren er ook vele Kimswerders lid. Twee seizoenen later had de v.v.Arum maar liefst twee D-pupillen elftallen, daarvan waren er zeker 10 uit Kimswerd. Jongens die uit mijn team nog jaren in Arum hebben gespeeld

*Arum E1 kampioen
in 1979-1980.*

*Staan v.l.n.r.: Broer Miedema,
Jan Auke Hendriksma, Evert
Tolsma, Erik Holtrop, Tinus
Lukkes, Johan Okkinga, Barry
Feenstra en Rinnie Huisman.
Zittend v.l.n.r.: Marco Sierlo,
Cornelis Kluitenberg, Jouke
Kuipers, Ferdinand Boersma,
Render Feitsma, Erik Pranger
en Mario Vrieswijk.*

waren Jaring Bilkert en Jacob Huizinga). Maar onder leiding van Broer Miedema en Harry Kuiken behaalden we 9 punten (toen nog 2 punten systeem) van de 14 wedstrijden. Ik kan mezelf nog een wedstrijd herinneren uit dat seizoen, nl. uit tegen Nijland E1, nog op het oude veld(lag richting Tirns), we verloren met 3-2. Ik maakte beide doelpunten en we kregen omdat het zo koud was warme limonade in de rust. Over mijn team stond in de notulen nog vermeld: "Het was voor de leiders moeilijk het enthousiasme van deze jongens te drukken. Want wat deze jongens voor voetbal over hebben mag wel als voorbeeld gesteld worden voor de andere elftallen."

Het seizoen erna kon de vereniging weer een kampioen begroeten. Arum E1 werd kampioen met in dat elftal een vijftal Kimswerders (zie foto hierboven).

Sportman van het Jaar

De belangrijkste winteractiviteit voor de jeugd tot en met 14 jaar is natuurlijk het Sportman van het Jaar gebeuren. Jeugdspelers bestrijden elkaar twee dagen, tussen Kerst en Oud en Nieuw, op verschillende onderdelen. Grote animator van dit gebeuren was in 1979 Joop Draaisma (schoonvader van oud-trainer, oud-voorzitter en erelid Rinze Veenstra). In de begin jaren organiseerde Draaisma deze competitie met enkele bestuursleden en andere vrijwilligers. De laatste jaren is dit overgenomen door de jeugdcommissie. Vier jaar lang is naast de Sportman ook nog een Sportvrouw geweest. Dit had alles te maken met een meisjesteam dat binnen de v.v. Arum acteerde.

De deelname varieert van tussen de 25 en 45 deelnemers. In de begin jaren kwam dat aantal een paar keer

zelfs boven de vijftig. De eerste winnaar in 1979 was René van der Veen.

*Joop Draaisma overhandigt Evert Tolsma in 1985
de Sportman van het Jaar prijs, verder Joris van Althuis
en Maurits Ypma.*

De jaren tachtig: Meisjes, zeventallen en Stormvogels '64

Het aantal leden in de jaren tachtig groeit gestaag. Het aantal elftallen waarmee Arum in de competitie uitkomt schommelt tussen de 6 en de 8 teams. Tot eigenlijk de kentering in het seizoen '85-'86, toen bezat de v.v. Arum nog maar 4 elftallen. In 1987 doet echter het Meisjes/Dames team haar intrede. Vervolgens zal in het seizoen '88-'89 voor het eerst met E- en F-pupillen zeventallen worden gespeeld in de competitie. In datzelfde seizoen spelen de B-, C-junioren en de D-pupillen voor het eerst in combinatie met Stormvogels'64 uit Achlum. En zo groeit het aantal elf-/zeventallen naar gemiddeld negen per seizoen.

Shirtsponsor

In 1982 krijgt de v.v. Arum voor het eerst in haar geschiedenis een kleding sponsor. In eerste instantie krijgt Arum 1 trainingspakken van het bedrijf Klein Omlo/WESCO. Later wordt dit bedrijf van Martin Klein ook de shirt sponsor (zie foto volgende bladzijde).

Arum 1 in 1984.

Staan v.l.n.r.: Piet Folkerts, Luitzen Nadema, Obe Volbeda, Gerrit de Graaf, Lieuwe Reinsma, Jan Bunk, Rinze Veenstra, Hidde Reinsma, Jacob van Althuis en Jan Zwager.

Zittend v.l.n.r.: Harry Kuiken, Jan Huizenga, Durk Tolsma, Siebe Tolsma en Geale Kuiken.

27 jaar Machinehandel Anema

Vanaf het seizoen '86-'87 wordt Machinehandel Anema de shirtsponsor van het 'eerste' elftal (zie foto). Vele sponsors voor de v.v. Arum volgen. Maar (Siep) Anema blijft tot en met dit seizoen (2012-2013) de hoofdsponsor van de v.v. Arum. Maar liefst 27 jaar heeft dit bedrijf de v.v. Arum financieel gesteund. Waar zie je dat nog. "Dit is uniek in de amateur sport", zo schreef een journalist in de krant ter ere van 20 jarig sponsorschap van Anema in 2005.

Arum 1 in 1986.

Staan v.l.n.r.: Siep Anema, Bert Erents, Jacob van Althuis, Hidde Reinsma, Feike Bruinsma, Geale Kuiken, Wietse Wiersma, Durk en Pieter Tolsma en Piet Folkerts. Zittend v.l.n.r.: Evert en Siebe Tolsma, Harry Kuiken, Rinze Veenstra, Gerard Hoekstra, Mink Hiemstra en Erwin Broersma.

Sinterklaas 1984 (door Pieter Tolsma)

In november 2011 was ik een weekend op Terschelling. Ik hoorde van een kennis die zaterdag dat de Sint in 'West' was aangekomen. Dat deed me denken aan die keer dat, toen ik zelf nog in de B-junioren (zie foto) speelde, we een keer op Terschelling moesten voetballen toen de

'landelijke Sint' daar aankwam. Na enige Google acties kwam ik er achter dat dat op 17 november 1984 geweest moet zijn. Precies 27 jaar geleden. Ik weet nog dat er vele zwarte pieten bij ons op de boot zaten en dat de pakjesboot '8' achter ons aanvoer. Bij aankomst liepen we tussen de dranghekken door die het publiek op afstand moest houden. Wat een belangstelling. We speelden pas 's middags dus hadden we afgesproken met onze leider dat we even wat gingen eten in West. We speelden trouwens toen onze wedstrijd ook in West-Terschelling. We

doken een restaurant binnen en bestelden een patatje. En daar namen we ook stiekem een biertje bij want dat was stoer natuurlijk als 15-jarige jongens. We schrok-

ken ons kapot toen de leider Peter van der Veen zomaar binnenstapte en ons betrapte. Ik werd er als aanvoerder extra op aangesproken. De wedstrijd ging moeizaam. Sowieso was winnen op Terschelling moeilijk. Bij rust was het 1-1. Maar de coach Peter was nog kwaad over het 'bier' incident en ging in de kantine zitten met de opmerking "jullie zoeken het maar uit." We wonnen de wedstrijd, ik dacht met 2-1. De wedstrijd werd trouwens een aantal minuten voor tijd gestaakt. Het was namelijk de tweede helft gaan sneeuwen en aan het einde van de wedstrijd waren de lijnen niet meer te onderscheiden. Ik sprak laatst nog met Johan Okkinga, die ook deel uit maakte van dat team hoewel hij nog maar een C-junior was. Hij wist nog wel iets van die wedstrijd en ook het bier incident. Hij dacht trouwens dat we 5-0 hadden verloren. Ieder herinnert het zich weer anders, zeker de uitslag. Toen ik in de afgelopen kerstvakantie op de zolder aan het opruimen was kwam ik nog een oud school-agenda tegen uit, inderdaad, 1984/85. En op één van de pagina's had ik allemaal uitslagen van wedstrijden opgeschreven die ik dat seizoen had gespeeld. En inderdaad 17 november '84 Terschelling B1 - Arum B1, en de uitslag 1-3. Dus ik zat er ook een doelpunt naast. Toen we met de 'Koegelwiek' aankwamen in Harlingen na het avontuur op Terschelling lag er een tien centimeter sneeuw.

Arum B1.

Staand v.l.n.r.: Peter van der Veen (leider), Jan Hiemstra, Lieuwe Meijer, Roelof Wiersma, Jan Gelf Blanksma, Jacob Huizinga, Auke van der Meer en Piet Westra (trainer).
Zittend v.l.n.r. Pieter Tolsma, Jaring Bilkert, Ferdinand Boersma, Johan Okkinga, Evert Tolsma, Tinus Lukkes en Piet Simon Pars.

Zeer onsportief gedrag (door Pieter Tolsma)

Overigens moesten we een jaar eerder, toen nog als C-junioren, ook naar Terschelling. We speelden dat jaar om het kampioenschap wat ging tussen hun en ons. Maar de één na laatste wedstrijd verloren we van Tzummarum en konden toen alleen nog maar op punten gelijk komen met Terschelling. Maar hun doelsaldo was vele malen beter. De laatste wedstrijd nota bene uit te-

gen de inmiddels kampioen Terschelling werd niet meer gespeeld. Dat Arum ook pas op het laatste moment afbelde was de aanleiding voor een ingezonden stuk in de Leeuwarder Courant. Waarin de v.v. Arum beschuldigd werd van zeer onsportief gedrag. Terschelling had namelijk een heel feestprogramma voor die dag opgezet om hun kampioenschap te vieren.

Boetes, stakingen en geld-pijn

In de jaren 80 heeft de v.v. Arum te maken met een aantal minder leuke kanten van de voetbalsport. Zo zijn er in de seizoenen '83-'85 veel te veel schorsingen en boetes voor de Arum 1 spelers. In 1984, 180 gulden en in 1985 maar liefst 510 gulden aan boetes. Ook in dat jaar had Arum te maken met gestaakte wedstrijden met alle ellende van dien. En ook op financieel gebied gaat het de v.v. Arum niet voor de wind in deze jaren.

Derby's gestaakt

In 1980 moest de laatste wedstrijd van het seizoen voor Arum 1 de beslissing brengen wat betreft degradatie. Arum moest op bezoek in Achlum tegen Stormvogels '64. Bij rust leidde Arum met 1-0. In de rust brak de lat van één van de doelen (waarschijnlijk door toedoen van Tjalling van der Bosch). De scheidsrechter kon niet anders dan de wedstrijd te staken.

"Tijdens de avond wedstrijd tegen Mulier die door zeer veel toeschouwers werd bezocht deed zich een ernstig incident voor, daar een der spelers van Mulier zich niet kon beheersen en de scheidsrechter trapte. De wedstrijd werd hierna gestaakt bij de stand 3-0 voor Arum. Gelukkig ging iedereen rustig naar huis"

zo staat er in het jaarverslag van het seizoen '82-'83 te lezen.

Beenbreuken

In de jaren tachtig viel een aantal Arumer spelers met zware blessures uit. Zo brak Doeke Tolsma in het seizoen '83-'84 zijn been. Ditzelfde overkwam Piet Westra in 1986 bij de eerste wedstrijd van het zondag elftal. In het seizoen '89-'90 was het Lieuwe Tolsma die zijn scheen- en kuitbeen brak in de thuiswedstrijd tegen EBC. In datzelfde seizoen ging Ferdinand Boersma van het veld in de Hommerts met een gebroken neus.

Op de foto het zondag-elftal in het seizoen '86-'87.

Staan v.l.n.r.: Rinnie Huisman, Ab Scheepvaart, Klaas Zijlstra, Johan de Boer, Sjors Jepkema, Obe Volbeda, Harry Wiersma, Jan Huizenga, Piet Westra en Ton van der Heuvel.

Zittend v.l.n.r.: Booijem Tolsma, Peter van der Veen, Goffe van der Meer, Durk Kuipers, Chris Bijlstra, Rein Kok, Norbert van Ruler en Robbie Molendijk.

Zondagvoetbal

In 1985 wordt via een enquête in het dorp gekeken naar de mogelijkheid om weer een zondag afdeling te krijgen binnen de v.v. Arum. Dat lukt en in het seizoen '86-'87 wordt er, na acht seizoenen, weer op zondagmiddag gevoetbald.

Afscheid

In 1984 neemt de v.v. Arum afscheid van Piet Folkerts als bestuurslid. Hij is tot nu toe, met 18 seizoenen (waar-

Jacob van Althuis met 'rode kaart' uit het veld

Arum - In de wedstrijd Arum-Akkrum (2-1) kreeg routinier Jacob van Althuis een kwartier voor tijd een 'rode kaart', niet vanwege ruw of gevaarlijk spel, maar omdat de 'rots in de branding' van de v.v. Arum op veertigjarige leeftijd een punt achter zijn voetballoopbaan zette. Onder luid applaus verliet Jacob, na 22 jaar spelend in Arums hoofdmacht, het veld.

Een week eerder stond Jacob van Althuis nog aan de basis van de winst tegen het naburige Mulier. Een wedstrijd die in een 4-3 winst voor Arum eindigde, waarbij het laatste en beslissende doelpunt door Jacob werd gescoord.

Het zou echter Jacob zijn laatste doelpunt niet zijn, want in de wedstrijd tegen Akkrum maakte hij er zelfs twee, eerlijk verdeeld over beide ploegen. Voor rust waren de bezoekers sterker, en bij een van de aanvallen wilde Jacob de bal wegwerken, maar schoot tot schrik van alles wat Arum was de bal in eigen doel, 0-1. Na rust zocht de thuisclub het Akkrum-doel en was het Jacob die zijn fout van de eerste helft goedmaakte door een aanval met het hoofd uitstekend af te ronden, 1-1. In de slotfase zorgde Jarig Veldman met een treffer voor de winst, 2-1.

naar Vianen. Hij was 7 seizoenen voorzitter en speelde jarenlang in 'het eerste'.

In 1989 werd er afscheid genomen als speler van Arum 1 van Jacob van Althuis met een 'rode kaart' (zie krantenknipsel vorige bladzijde).

Geiten

Tijdens een wedstrijd tegen Oldeboorn raakte Wiebe Terpstra (de bokkeboer) geblesseerd. Dokter mee naar de kledkamer en stelt vast dat verder spelen niet kan en aanvullend onderzoek in het ziekenhuis noodzakelijk is. Daarop zegt Wiebe: "Wie moet nu mijn geiten verzorgen." Wiebe woonde in die tijd op het stoomgemaal, waar nu Luitzen Louwsma woont.

Clubkrant

In november 1985 zag het clubkrantje van de v.v. Arum haar eerste levenslicht. De eerste redactie bestond uit Marja Volbeda, Truus van der Heuvel, Anita Hoekstra, Suwarda Vis en typiste Susan Veenstra.

Jubileum

Het 50-jarig jubileum in 1987 werd 'stormachtig' gevierd met een feesttent op de 'oefenhoek'. Met vrijdags een circus voor de jeugd (160 bezoekers) en zaterdag o.a. een wedstrijd tussen Oud Arum - Arum om ú tens (zie foto). Gevolgd door een prima feestavond. Op dit jubileum werd naast Piet Folkerts ook Johannes van IJs geëerd met een Zilveren speld van de voetbalbond. Beide mannen hadden overigens samen met Jappie Jilderda en Jan van der Schaaf ook zitting in de jubileumcommissie die dit grootst opgezette jubileum.

Zaalvoetbaltoernooien

Al jaren organiseert de v.v. Arum zaalvoetbaltoernooien voor verschillende leeftijdscategorieën. Naast het al eer-

der genoemde eigen jeugdzaaltoernooi, is voor de pupillen jeugdteams sinds 1994 het MAM-toernooi. Een onderling toernooi van voetbalverenigingen Makkum, Arum en Mulier En sinds een aantal jaren spelen de F- en E-pupillen een onderling toernooi met Stormvogels'64 in de Gymzaal te Achlum.

Het senioren/junioren toernooi werd in 1980 voor het eerst georganiseerd. In de eerste jaren was Makkum altijd de thuishaven van dit toernooi. Later werd er uitgeweken naar de WZS-hal te Sneek. Vorig jaar werd het toernooi weer in Makkum gehouden en afgelopen jaar in 'de Trije' te Franeker.

Vanaf de jaren tachtig deden er ook regelmatig een team van de v.v. Arum mee aan het open Fries zaalvoetbal kampioenschap. Het toernooi werd altijd gehouden in het FEC te Leeuwarden. De laatste jaren in 'de Trije' te Franeker.

Vette Jaren

De jaren negentig jaren zijn qua aantal leden, teams, financieel en accommodatie en sportief gezien vette jaren voor de v.v. Arum.

In 1991 wordt er namelijk begonnen met de bouw van een sportgebouw met kledboxen en kantine wat in 1992 officieel in gebruik wordt genomen. Op het nieuwe sportveld wordt dan al een seizoen lang gespeeld.

Dames voetbal

Het aantal leden en teams groeit gestaag door naar gemiddeld 9 a 10 team per seizoen. In het seizoen '90-'91 komt er (na drie jaar Meisjes) een heus Dames team. En dit team wordt in 1992 kampioen (zie foto). Doordat Arum in de jaren er na net te weinig speelsters heeft

Op de foto: Team oud-Arums om tens spelen tijdens het 50-jarig jubileum tegen oud-leden uit Arum.

Staand v.l.n.r.: Jaap Hofstra, Willem Kooyenga, Jaap Jilderda, Sjoerd Tjeerdema, Jan Buwalda en Siebe Huizenga.

Zittend v.l.n.r.: Jaap van der Wal, Tjeerd Huizenga, Dirk Hilarides Rinse Hogenhuis, Piet de Groot, Jarig Goïnga, Klaas Nobel en Hans van der Wal.

voor een team wordt de samenwerking met v.v. Makkum gezocht. Later met Mulier. En bezit Arum naast een dames elftal ook een meisjes zevental. Maar helaas

*Damesteam 1992.
Staand v.l.n.r.: Harry Kuiken,
Sheila van der Heuvel,
daarvoor Thi Hong, Erna Bijma,
Hinke van der Velde,
Alie Wagenaar, Gerrie Anema,
Folkje Oosterbaan, Martha de
Boer en Klaske de Haan.
Zittend v.l.n.r.: Monique
Zuurbier, Trudy Feenstra,
Baukje van der Velde, Willy
Bakker, Aukje van der Velde,
Reino Oosterbaan en
Jetske Broersma.*

gaat de Dames afdeling in 2007 ter ziele. Of toch niet? In 2009 heeft Arum weer een meisjes team en daarna nog een jaar een Dames elftal. Maar wegens te weinig leden wordt dit toch weer opgedoekt. De Arumer Dames voetballen thans bij Mulier in Witmarsum

Verdere ontwikkelingen

In 1991 organiseert de v.v. Arum een gratis scheidsrechtercursus. Van de 'geslaagde' scheidsrechters wordt wel verwacht dat ze wel regelmatig een wedstrijd fluiten. Ze worden ingepland via het wedstrijdbriefje.

In 1992 wordt er voor het eerst het slotfeest georganiseerd. In dat jaar wordt er ook een jeugdcommissie in het leven geroepen. Zij organiseren verschillende activiteiten voor de jeugleden, zoals Sportman van het jaar, penaltybokaal, jeugdkamp etc. En ze zorgen voor de pupil van de week bij wedstrijden van het eerste. Bij de wedstrijden van Arum 1 wordt in 1996 voor het eerst een programmaboekje verkocht. In datzelfde jaar krijgt het voetbalveld een prachtig hekwerk met reclameborden om het veld.

Wietse Selie

In de jaren negentig speelde Arum 1 eens een uitwedstrijd tegen Nijland. In die wedstrijd kreeg Wietse Wiersma een 'boeking' (tegenwoordig een gele kaart). In die tijd noteerde de scheidsrechter de naam van deze speler tijdens de wedstrijd. Scheidsrechter Beuker van Sneek vroeg Wietse: "Wat is jouw naam?" Waarop Wietse zei: "Peter". De scheids schreef Peter op. "En hoe meer?" vroeg de scheids. Wietse zei: "Selie". Toen de scheidsrechter dit had genoteerd en de naam nog eens las was zijn reactie in het Snekers: "Ast to mei wat wiis maakt, dan..."

Niet altijd rozegeur en maneschijn

Het seizoen '93-'94 was qua voetbal en training een klein drama. De toestand van het hoofdveld was namelijk alerbelabberdst. In oktober kon er eigenlijk al niet meer op gespeeld worden. Vele afgelastingen volgden. Verder ging de verlichting bij het trainingsveld stuk, de oorzaak was niet te vinden. Dus werd er elke training noodverlichting bestaande uit een stel bouwlampen met meter-slange verlengsnoeren gebruikt.

Promotie en sportiviteit

Sportief gaat het dus prima met de v.v. Arum, in het laatste decennium van de vorige eeuw kan de v.v. Arum maar liefst 14 teams huldigen met een kampioenschap of promotie.

Ook Arum 1 doet het qua resultaat steeds beter. In het seizoen '90-'91 voorkomt Arum nog degradatie (Arum wordt zesde) uit de 2e klasse FVB. Er wordt namelijk een derde klasse FVB gecreëerd. De seizoenen erna doet Arum volop mee in de middenmoot. In het seizoen '96-'97, wanneer de F.V.B. opgaat in het District Noord van de K.N.V.B., speelt Arum in de zesde klasse (7e klasse was het laagst).

Een aantal seizoenen (1997 en 1999) wordt er nacompetitie gehaald, via een periodetitel. In het seizoen 1999-2000 volgt dan eindelijk de promotie naar de vijfde klasse.

Ook op het vlak van sportiviteit scoort Arum hoog in dit decennium. In het seizoen '93-'94 wint de v.v. Arum zelfs de Auke Boot sportiviteitsbeker van de scheidsrechtervereniging Sneek e.o.. In het seizoen '95-'96 herhaalt Arum deze prestatie.

Arum 1 promotie in 2000 naar 5e klasse.
 Staand v.l.n.r.: Guustaaf Huisman, Ronald Reinsma, Erwin Gartz, Joris van Althuis, Rene van der Veen, Henk Talsma, Willem Overal, Michel Jorna, Pope Leffring, Jan de Vries en Dirk Sieswerda.
 Zittend v.l.n.r.: Henk Buma, Elmer Bijma, Anno van der Veen, Pieter Tolsma, Halbe van der Schaaf, Lieuwe Tolsma, Jouke Kuipers en Folkert Bruinsma.

Arum D1 kampioen 1993.
 Staand v.l.n.r.: Francis van der Heuvel, Koos Hellemond, Lieuwe Meyer, Sasker Volbeda, Rinze Louwsma, Teun Bontekoe en Folkert Bruinsma. Zittend v.l.n.r.: Peter Brouwer, Edwin Dijkstra, Atze Bosch, Eelke Bontekoe en Durk Spoor.

Arum D1 kampioen 1995.
 Staand v.l.n.r.: Jan Jarich Veldman, Jos Reinsma, Tineke Sieswerda, Jan Tseard Hoekstra, Elmer Nadema en Harry Kuiken. Zittend v.l.n.r.: Siebe Tolsma, Jehannes Hoekstra, Julius de Snoo en Julbert van der Zee.

60-jarig jubileum

In 1997 werd het 60-jarig bestaan gevierd met o.a. 's middags gekostumeerd voetbal (zie foto). 's Avonds vond er een receptie in de Herberg plaats met o.a. Riens Gratama als spreker. De avond werd afgesloten met een groot feest.

Afscheid Johannes van IJs

In 1996 wordt er afscheid genomen, middels een onderlinge wedstrijd, van trainer Johannes van IJs (zie foto). Hij sloot een periode van 6 seizoenen (1990-1996) af als trainer/coach bij de A-selectie maar was daarvoor ook al vele jaren actief als trainer en bestuurslid. Hij was o.a. 13 seizoenen bestuurslid en trainde 18 seizoenen lang het eerste elftal, waarvan ook nog 9 seizoenen de overige senioren. Maar ook vele jeugdteams trainde hij. En werd zeer terecht drager van de Zilverenbonds speld, die hij tijdens het 50-jarig jubileum kreeg opgespeld. En hij behoort sinds 2004 tot het kleine gezelschap wat zich Ereleden der v.v. Arum mag noemen. Hij was een verwoed drinker van het trainersbier: chocomel!

Arum D1 kampioen 2000.

Staan v.l.n.r.: Joeke de Boer, Menzo Rohn, Tjebbe Hettinga, Sven Verheul, Sake Bosch en Robert van Althuis.

Zittend v.l.n.r.: Jacob van Althuis, Bart Reinsma, Kars van Abbema, Menno Zijlstra, Jan Dirk Sieswerda en Stefan Reinsma.

Arum F1 kampioen 2000.

Staan v.l.n.r.:(achterste rij) Atze Bosch, Jacob van Althuis en Irma van Dijk. Staand v.l.n.r. (middelste rij) Almer Anema, Sjouke van Althuis, Sander de Boer en Rutger Brouwer. Zittend v.l.n.r.: Sietse van der Veen, Lammert Wagenaar, Arno de Vries, Yahmal Brown en Justin van Dijk.

Trainers door de jaren heen!

De voetbalclub heeft door de jaren heen toch nog heel wat trainers versleten. Hoewel de trainer meestal uit eigen gelederen kwam zoals Jozef Beckers, Klaas Tolsma, Johannes van IJs en Rinze Veenstra, kwamen een aantal ook 'van buiten'. De trainer was vanaf de oprichting tot en met de begin jaren zeventig echt een trainer. Later kwam daar ook het coach gedeelte bij. Trainers van buiten Arum waren o.a.: A van der Sluis (Harlingen), H. van Breukelen (Franeker), dhr. Rammelo (Harlingen), J. Erents (Harlingen), Jan van Loenhorst (Harlingen) met zijn humoristische uitspraken zoals 'uitgekookte knielap en ge-

bakken zeefeugel'. Jaap van Kammen, die na een halfjaar op non-actief werd gezet. Frans Molenaar (Bakhuizen), Wibo de Brouwer, Kerst Heida (Harlingen) en Pope Leffring (Dronrijp) twee periodes. Over de laatst genoemde volgt hieronder een passage van een interview uit 2010.

Pope Leffring, promoveerde tweemaal met de v.v. Arum. Als 'broekie' van 30 begon Pope Leffring (foto) ooit bij de v.v.Arum (in 1999) als trainer van 'het eerste'. Hij was daarvoor alleen nog maar jeugdtrainer geweest, Arum was zijn eerste senioren klus. Het was zoals hij dat zelf noemde 'een sprong in het duister'. Met een spelersgroep van vooral positieve persoonlijkheden maar ook een promotiedruk werd het eerste seizoen een goede vuurdoop. Het resulteerde uiteindelijk in promotie, de eerste sinds 1953 in Arum. Door in de nacompetitie tweemaal te winnen van Birdaard, mocht Arum het in de 5e klasse proberen. Het eerste jaar in de 5e klasse was wennen. Maar daarna ging het fantastisch. Tot en met de winterstop medekoploper, de eerste periode werd op doelsaldo niet gepakt. Maar daarna ging het seizoen als een nachtkars uit. Met uiteindelijk zelfs geen nacompetitie. Een 'Net Niet' competitie.

In de tweede trainersperiode (2008-2010) van Pope Leffring speelt het vlaggenschip de eerste periode van de competitie 'vliegend' voetbal. Ze pakken de eerste periode. Maar daarna valt Arum terug. Met als absolute dieptepunt de laatste wedstrijd tegen Oudega W. "De gifbeker moest helemaal leeg," concludeert Pope. Maar later bleek een prima opstap naar promotie, want in twee prachtige wedstrijden werd Noordbergum verslagen. En promoveerde Arum (zie foto) voor het eerst in haar geschiedenis naar de 4e klasse. Het seizoen erna was het door te veel afwezigheid van spelers (stage, blessures en schorsingen) weer een seizoen van 'net niet'. Hoewel Arum zich redelijk makkelijk handhaafde en nog lang meedeed om promotie.

Ze vragen Pope trouwens wel vaker wat het verschil is qua team tussen de eerste de tweede trainersperiode. Pope vindt dat je dat niet kunt vergelijken. In de eerste periode 1999-2002 was er een team met persoonlijkheden. Nu is het een jong team met meer voetbal potentie. Wat hetzelfde is gebleven zijn de supporters. Pope heeft een zwak voor de Arumers die er elke wedstrijd weer staan. Ze zijn trots (maar niet eigenwijs trots). Trouwens Arum in zijn algemeen is trots, zowel op het gebied qua sport en cultuur. Een goede eigenschap, vindt hij.

Promotie Arum 1 in 2009 naar de 4e klasse.

Staand v.l.n.r.: Andries van der Kooy, Michel Jorna, Willem Overal, Mark Reinsma, Henk van der Kooy, Ronald Reinsma, Folkert Bruinsma, Jacob van Althuis, Bauke Kuiper, Pope Leffring, Oane Dijkstra en Jacob van Althuis. Zittend v.l.n.r.: IJsbrand Dijkstra, Rutmer Foppema, Tjeerd Hoekstra, Robert Rinia, Julius de Snoo, Nico Bruinsma, Halbe van der Schaaf en Jouke Kuipers.

De v.v. Arum in de 21e eeuw

In het seizoen 2009-2010 promoveerde Arum naar de 4e klasse. In de seizoenen 2004-2005 en 2008-2009 was het er via nacompetitie ook al dichtbij! De ontwikkeling bij de v.v. Arum gaat door. De voetbalschool voor de jeugd wordt ingesteld, dit is een extra training naast de gewone training.

Arum groeit qua leden tot bijna 150 in het seizoen 2002-2003. In dat topjaar, qua leden, speelt Arum met 12

door de KNVB met een Zilveren speld. Hij is dan 12 jaar consul en heeft daarnaast ook nog 15 jaar het kantine beheer verzorgd. In datzelfde jaar speelt Arum 1, na 35 jaar, officieel weer in het 'oude' shirt.

Afscheid: Pieter, Dirk en Jouke

In 2006 wordt afscheid genomen van Pieter Tolsma met een heuse afscheidswedstrijd, met spelers met wie hij ooit heeft gespeeld in het eerste. De afscheidswedstrijd

Staand v.l.n.r.: Jan-Gelf Blanksma, Jan Hiemstra, Lieuwe Meijer, Jouke Kuipers, Auke van der Meer, Eelco Hettinga, Mario Vrieswijk. Zittend v.l.n.r.: Lieuwe Tolsma, Jaring Bilkert, Jacob Huizenga, Tinus Lukkes, Ferdinand Boersma en Pieter Tolsma.

was ter ere van het feit dat hij na 18 seizoenen in Arum 1, ook (na 16 seizoenen) als bestuurslid stopte.

Het jaar erop nam de v.v. Arum afscheid van Dirk Sieswerda die jarenlang de vaste grensrechter, c.q. assistentscheidsrechter, van Arum 1 was.

En aan het einde van het seizoen 2010-2011, het seizoen waarin Arum een prachtig digitaal scorebord krijgt, nam de club afscheid van Jouke Kuipers. Hij was maar liefst 24 seizoenen speler van Arum 1.

Op de foto (op de vorige bladzijde) Arum A1 tijdens een toernooi in 1987 te Dronrijp. We zien op deze foto de hiervoor genoemde Jouke, Dirk en Pieter, nog op jeugdige leeftijd.

Tot slot!

Op de volgende pagina's vindt u een overzicht van alle bestuursleden door de jaren heen. Maar natuurlijk waren er in de geschiedenis van de v.v. Arum zeer vele vrijwilligers actief. Vrijwilligers die een vereniging ook absoluut nodig heeft. Op dit moment is er gemiddeld per 2 leden, 1 vrijwilliger actief binnen de v.v. Arum. Van trainer, leider, redactieleden clubblad, jeugdcommissie etc, tot bestuurslid. Vrijwilligers, we kunnen er niet zonder.

Ik maakte al eens een overzicht van alle vrijwilligers e.d. voor het 60-jarig jubileum. Het boekwerkje kreeg toen de titel: 'Winnaars, Vrijwilligers en Voetbaldieren'. In het komende tijd wil ik graag dit boekwerkje weer up to date maken.

Zie de volgende pagina's (met bestuursleden) als een ode aan al die vrijwilligers die de v.v. Arum hebben gesteund door de jaren heen.

Uit het overzicht van al die bestuursleden wil ik persoonlijk een nog aantal noemen. Zoals Hidde Reinsma, hij was maar liefst 17 jaar penningmeester maar daarbij vijf jaar naast het penningmeesterschap ook nog vervangend voorzitter. Hij werd in 2004 dan ook terecht erelid. Maar ook Berend Broersma, Lieuwe Wierda, Carlo van der Heuvel die allemaal meer dan 10 jaar zitting hadden in het bestuur. Lammert S. Hilarides in de in de periode tussen 1957 en 1983 ook 12 jaar in het bestuur zat als secretaris of als voorzitter. Lammert was naast bestuurslid ook vaak scheidrechter. Ik kan mij dat zelf nog wel herinneren. "Hij vloot als een bouwboer". Daarmee bedoelde men dat hij zo uit het werk het voetbalveld opstapte om een wedstrijdje te fluiten. En dat altijd op van die lange groene rubberen laarzen.

En ook Folkert Tolsma, nog steeds volop actief binnen de club, en maar liefst 16 jaar bestuurslid (wedstrijdsecretaris) hoort zeker in het rijtje van Arumer 'voetbaldieren' thuis.

Tot slot wil ik eindigen met de woorden die Johan de Boer (oud-voorzitter en bijna 10 jaar bestuurslid) schreef in het jubileumboek van de 90-jarige Friese Voetbal Bond over de geschiedenis van onze club:

"v.v. Arum, een vereniging met een sterk verleden en een heldere toekomst."

Bestuursleden 1937-2012

Willem Dijkstra	Voorzitter	1937-1941	4	Piet Westra	Commissaris	1968-1972	
Mink R. Hiemstra	Secretaris	1937-1941	4		Commissaris	1978-1980	6
Piet Park	Penningmeester	1937-1945	8	Catrinus Zijlstra	Penningmeester	1973-1975	2
Minne Huizinga	Commissaris	1937-1941	4	Jacob van Althuis	Commissaris	1973-1975	
Willem Rienks	Commissaris	1937-1941	4		Penningmeester	1975-1978	
Siebe F. Huizenga	Commissaris	1941-1957	14		Commissaris	1985-1986	
Andries Sinnema	Commissaris	1941-1943	2		Secretaris	1994-1997	
Ruurd M. Kooyenga	Commissaris	1941-1943	2		Commissaris	1997-2002	14
Tjeerd Epema	Secretaris	1941-1946		Reinder Huisman	Voorzitter	1977-1978	
	Penningmeester	1946-1951	10		Secretaris	1978-1979	2
Meindert v/d Weerd	Voorzitter	1943-1956	13	Gerrit de Graaf	Commissaris	1975-1977	2
M. Elgersma	Commissaris	1943-1945	2	Dirk Kuiken	Commissaris	1976-1977	1
Ulbe Hiemstra	Penningmeester	1945-1946		Rinze Veenstra	Commissaris	1978-1985	
	Secretaris	1946-1957	12		Voorzitter	1985-1990	10
Sanne Tolsma	Commissaris	1945-1948	3	Hans van Schagen	Commissaris	1979-1981	2
Haaye M. Kooyenga	Commissaris	1948-1953	5	Hans van der Wal	Voorzitter	1979-1985	7
Berend Broersma	Penningmeester	1951-1956		Wigle Sinnema	Commissaris	1980-1982	2
	Voorzitter	1956-1961	10	Klaas Zijlstra	Commissaris	1982-1984	2
Johannes Bouma	Commissaris	1953-1958	5	Evert Bruinsma	Penningmeester	1980-1985	5
Nanne Sinnema	Penningmeester	1956-1964	8	Dirk Sieswerda	Commissaris	1981-1989	8
Lammert S. Hilarides	Secretaris	1957-1962		Sipke Hoekstra	Secretaris	1983-1987	4
	Voorzitter	1962-1965		Wiebe Terpstra	Commissaris	1984-1985	
	Secretaris	1979-1983	12		Penningmeester	1985-1987	3
Reinder Politiek	Secretaris	1957-1959	2	Jan Zwager	Commissaris	1984-1986	2
Klaas Tolsma	Commissaris	1958-1963	5	Carlo van der Heuvel	Commissaris	1984-1985	
Jan Venema	Commissaris	1959-1966			Secretaris	1985-1994	10
	Voorzitter	1966-1967	8	Obe Volbeda	Commissaris	1985-1990	5
Roel Venema	Voorzitter	1961-1962	1	Durk Tolsma	Commissaris	1986-1989	3
Piet L. de Jong	Secretaris	1962-1964		Dirk Jan Sinnema	Penningmeester	1987-1988	1
	Secretaris	1965-1966	3	Hidde Reinsma	Penningmeester	1987-2004	
Lieuwe Wierda	Commissaris	1963-1967			Voorzitter	1990-1995	17
	Penningmeester	1967-1973	10	Norbert van Ruler	Commissaris	1988-1995	7
Auke Pollema	Commissaris	1963-1966	3	Pieter Tolsma	Commissaris	1989-1997	
Cees Banning	Commissaris	1963-1966	3		Secretaris	1997-2005	16
Dirk Kuipers jr.	Secretaris	1964-1965	1	Johan de Boer	Commissaris	1990-1995	
Dirk Hilarides	Secretaris	1965-1966	1		Voorzitter	1995-1998	
Johannes van IJs	Penningmeester	1964-1967			Commissaris	2000-2001	9
	Commissaris	1967-1969		Lolke Zijlstra	Commissaris	1990-1992	2
	Voorzitter	1969-1977	14	Luitzen Nadema	Commissaris	1992-1996	4
Piet Folkerts	Secretaris	1966-1978		Folkert Tolsma	Commissaris	1995-2011	16
	Commissaris	1978-1984	18	Reino			
Rinnie Huisman	Commissaris	1966-1967	1	Tolsma-Oosterbaan	Commissaris	1995-2003	8
	Penningmeester	1978-1979	2	Jantsje Banga	Commissaris	1996-1997	1
Rinze Hogenhuis	Commissaris	1966-1967	1	Tine Bosch-Terpstra	Commissaris	1997-2000	4
Freerk Broersma	Commissaris	1966-1967	1	Peter Hoekstra	Voorzitter	1998-2003	5
Sieger Goïnga	Commissaris	1969-1970	1	Doekle Bruinsma	Commissaris	2000-2003	3

Sake Bosch	Commissaris	2001-2010	9
Douwe Akkerman	Commissaris	2002-2006	4
Joris van Althuis	Voorzitter	2003-2011	8
Jan de Vries	Commissaris	2003-2007	4
Afke Huitema	Penningmeester	2004-heden	9
Berber van IJs	Commissaris	2004-heden	9
Anno van der Veen	Secretaris	2005-heden	8
Jan Brouwer	Commissaris	2007-heden	6
Jan Hibma	Commissaris	2010-heden	3
Julius de Snoo	Commissaris	2010-heden	3
Gosse Wijbenga	Commissaris	2011-heden	2
Lydia Epema	Penningmeester	2011-heden	2

*Het bestuur in 1987.
Staand v.l.n.r. Obe Volbeda,
Durk Tolsma en Dirk Sieswerda.
Zittend v.l.n.r. Wiebe Terpstra,
Rinze Veenstra en Carlo
van der Heuvel.*

*Het bestuur in 2007.
V.l.n.r.: Sake Bosch, Jan
Brouwer, Afke Huitema, Joris
van Althuis, Berder van IJs,
Folkert Tolsma en Anno
van der Veen.*

Galerij der kampioenen

Seizoen	Elftal/zevental	
1945-1946	1e elftal zondag	3e klasse
1947-1948	1e elftal zondag	2e klasse
1948-1949	A-junioren zondag	afd. K
1951-1952	A-junioren zondag	2e klasse

Seizoen	Elftal/zevental	
1979-1980	E-pupillen	
1986-1987	C-junioren	4e klasse najaarsreeks
1986-1987	D-pupillen	voorjaarsreeks

*Arum D1 kampioen '86-'87.
Staand v.l.n.r.: Sipke Palsma,
Anno van der Veen,
Emiel Boogaard, Coen
Miedema, Jacob van Althuis,
Hilbrand Ypma, Henk Buma,
Peter Huizinga en Atte
Veenstra.
Zittend v.l.n.r.: Beau Tijssen
Gerlof Huisman, Peter Goslinga,
Elmer Bijma, Sake Bosch,
Jouwert Wagenaar
en Hans Rienks.*

1952-1953	1e elftal zondag	2e klasse
1960-1961	A-junioren zondag	2e klasse
1962-1963	2e elftal	3e klasse
1963-1964	B-junioren	afd. K
1973-1974	D-pupillen	
1975-1976	1e elftal Zaterdag	4e klasse
1976-1977	E-pupillen	
1979-1980	B-junioren	poule 2

1988-1989	2e elftal zaterdag	4e klasse najaarsreeks
1988-1989	D-pupillen	voorjaarsreeks
1990-1991	C-junioren	najaarsreeks
1990-1991	F- pupillen	najaarsreeks
1991-1992	Dames zaterdag	3e klasse voorjaarsr.
1991-1992	D-pupillen	voorjaarsreeks
1992-1993	D-pupillen	voorjaarsreeks

*Arum D1 kampioen 2001.
Staand v.l.n.r.: Rinnie Schoot,
Tim Jaarsma, Sebastiaan
Schoot, Redmer Brouwer, Jouke
Tolsma, Arjen de Boer en Peter
Hoekstra. Zittend v.l.n.r.: Daniel
de Vries, Swen Hoekstra, Jildert
Anema en Anne Symen.*

*Arum Meisjes junioren
kampioen 2002.*

*Staan v.l.n.r.: Anno van der
Veen, Nynke Hettinga, Sjoukje
Hoekstra, Truus Overal, Pytsje
Poortstra, Folkje Oosterbaan.
Zittend v.l.n.r.: Lysbeth Pietersma,
Sytske van der Veen, Natalja
Molendijk en Jelske Bruinsma,
liggend Sietske Pietersma.*

1993-1994	D-pupillen	najaarsreeks
1993-1994	D-pupillen	voorjaarsreeks
1994-1995	Dames	najaarsreeks
1994-1995	Dames	voorjaarsreeks
1995-1996	C-junioren	voorjaarsreeks
1996-1997	B-junioren	voorjaarsreeks
1997-1998	C-junioren	najaarsreeks
1999-2000	C-junioren 7-tal	najaarsreeks
1999-2000	Promotie Arum 1	6e klasse
2000-2001	F1-pupillen	najaarsreeks
2000-2001	D1-pupillen	najaarsreeks
2000-2001	E1-pupillen	voorjaarsreeks
2001-2002	F1-pupillen	najaarsreeks
2001-2002	D1-pupillen	najaarsreeks

2001-2002	F2-pupillen	voorjaarsreeks
2001-2002	MC1-junioren	voorjaarsreeks
2002-2003	D1-pupillen	najaarsreeks
2003-2004	D1-pupillen	najaarsreeks
2004-2005	C1-junioren	voorjaarsreeks
2004-2005	E1-pupillen	voorjaarsreeks
2005-2006	B1-junioren	
2005-2006	F1-pupillen	najaarsreeks
2007-2008	E1-pupillen	najaarsreeks
2007-2008	Arum 2	5e klasse
2008-2009	Promotie Arum 1	5e klasse
2011-2012	C1-junioren	najaarsreeks
2011-2012	E2-pupillen	voorjaarsreeks

Ereleden

*De v.v. Arum heeft
5 ereleden (zie foto) nl.:
Piet Folkerts
(erelid sinds 1984)
Rinze Veenstra
(erelid sinds 1991)
Johannes van IJs
(erelid sinds 2004)
Hidde Reinsma
(erelid sinds 2004)
Jacob van Althuis
(erelid sinds 2006).*

Zilveren spelddragers voetbalbond

Er zijn binnen de v.v Arum vijf personen tot nu toe die een zilveren speld van de voetbalbond mochten ontvangen.

Siebe F. Huizenga (1962)

Meindert van der Weerd (1962)

Piet Folkerts (1987)

Johannes van IJs (1987)

Evert Nadema (2007)

*De heren Siebe F. Huizinga
(links) en Meindert van der
Weerd krijgen in 1962 tijdens
het 25-jarig jubileum de
Zilveren bondsspeld.*